

MASKULINITET I PATTAYA

“DISNEYLAND FOR SINGLE ADULT MALES”

Roskilde Universitet E18

Kultur- & Sprogødestudier

Gruppenummer: V1840219585

Vejleder: Tina Dransfeldt Christensen

Anne-Sophie Bomann Samuelsen: 58243

Ida Amelia Elmenhoff Fremm: 57132

Nikoline Linea Mathilde Berg: 57540

Antal anslag: 124.523

Abstract

This paper investigates how masculinity is constructed among white, Western men in Pattaya and how they negotiate and perform their masculinity in this context.

The empirical data is based on two semi structured interviews with sex tourists and fieldwork conducted in Pattaya.

The theoretical foundation of this project is based on poststructuralism and Judith Butler's theory on gender will be included. We draw on theorists Jeff Hearn, Raewyn Connell & James W. Messerschmidt and Kenneth Reinicke to conceptualize masculinity and theorize how masculinity is performed and to outline the concept of hegemonic masculinity.

The analysis focuses on five different topics: *Pattaya as a place*, *Masculinity and local women*, *Dating in the West versus Pattaya*, *The construction of masculinity between sex tourists & Masculinity and local men* which will be analyzed from the aforementioned theorists.

Through the empirical data we found that Pattaya as a place makes it possible for Western men to perform a hegemonic masculinity in this context; a subject position which is not available to men in their home countries. In this context it is possible for white, Western men through their whiteness and financial power to buy access to whatever they want, while they are confirming each other in their practice as sex tourists.

The men construct a shared belief that they are philogynous and generous men who can help the local women by way of their activities as sex tourists. This belief is complicated by the fact that the local women have the power to allow the men to construct their masculinity in this way.

Abstract: 1632 anslag.

Abstract	1
Pattaya: Verdens Sexhovedstad	4
Forskning om sexturisme og konstruktioner af maskulinitet	5
Problemfelt	8
Problemformulering	9
Afgrænsning	9
Hvad er en sexturist?	10
Poststrukturalisme	11
Teori	12
Det performative køn	13
Hegemonisk maskulinitet	14
Mænd som socialt køn	15
Metode	16
Kvalitativt interview	17
Det semistrukturerede interview	17
Interviewsituation	18
Interviewguide	19
Udvælgelse af informanter	19
Observationsmetode	20
Feltarbejde	20
Feltnoter	21
Uformelle samtaler	22
Etiske overvejelser om metode	22
Generaliserbarhed	23
Kodning og analysefremgang	24
Introduktion til felten	24
Erfaringer med at opsøge informanter	25
Informant A	26
Informant B	26
Rick	26
Pop	26
Analyse	27
Pattaya som sted	27
Maskulinitet og lokale kvinder	35
Dating i Vesten kontra Pattaya	40
Konstruktion af maskulinitet mellem sexturister	44

Maskulinitet og lokale mænd	47
Diskuterende konklusion	50
Litteratur	54
Bilag	56

Pattaya: Verdens Sexhovedstad

Begge sider af vejene omkring hotellet er fyldt med barer. Nogle barer har poolborde og bands, der spiller livemusik, og musikken er en blanding af nye hits og gamle klassikere. Ved andre barer står piger i korte kjoler og høje sko og danser til musikken. De hilser på forbipasserende mænd og kalder dem ind i baren, men ikke os. I barerne og på restauranterne omkring den centrale del af byen sidder fortrinsvis hvide mænd og kigger på de forbipasserende. Nogle sidder alene, andre to og to eller i små grupper. Endnu en del sidder sammen med en thaikvinde. De spiser, drikker øl, snakker og flirter. Gaderne er fyldt med biler, scootere og små boder, men også en del turister. Den sidste gruppe udgøres hovedsageligt af hvide mænd (bilag 1: 3).

Byen Pattaya, der ligger ca. 100 kilometer fra Bangkok i Thailand, tiltrak i 2016 omkring 17 millioner besøgende. Den populære feriedestination lokker med strand og solskin, men byen er derudover også blevet døbt verdens sexhovedstad takket være op mod 1000 barer og massageklinikker og 27.000 prostituerede (Baynes, 2017). Pattaya er en af de kendteste destinationer for mandlige, vestlige sexturister, selvom prostitution er ulovligt i Thailand og har været det siden 1960. Thailands status som sexturistdestination kædes ofte sammen med det faktum, at det blev brugt af amerikanske soldater til 'rest and recuperation' under Vietnamkrigen (Bishop & Limmer, 2018: 277-278; Singh & Hart, 2007: 162).

Sexturisme er et voksende fænomen, hvilket blandt andet skyldes det øgede kendskab til fænomenet gennem eksempelvis hjemmesider, der reklamerer for og sælger sexferie eller arrangerer møder med escortpiger (Hobbs et al., 2011: 81; Singh & Hart, 2007: 162). De kvindelige prostituerede arbejder mange forskellige steder: bordeller, massageklinikker, barer mm., og flere af disse steder tilbyder dermed andre services end sex. Prostitution fungerer som en ekstra indtægtskilde for mange af kvinderne samtidig med, at de serverer drinks eller giver massage (Singh & Hart, 2007: 159). Denne kombination af service og sex er, hvad der især er interessant i forhold til konstruktionen af maskulinitet i Pattaya.

I nedenstående afsnit ønsker vi at opridse den tidligere forskning, der er lavet omkring sexturisme og maskulinitet.

Forskning om sexturisme og konstruktioner af maskulinitet

Vi har valgt her at afgrænse os til forskning, der omhandler mandlige, heteroseksuelle, vestlige sexturister. Formålet er at give en introduktion til feltet og samtidig tydeliggøre, hvad dette projekt kan bidrage med.

I 'Imagining Others: Sex, Race, and Power in Transnational Sex Tourism' undersøger Megan Rivers-Moore gennem interviews, hvordan mandlige, nordamerikanske sexturister og kvindelige sexarbejdere fra Costa Rica konstruerer nordamerikanske kvinder og mænd fra Costa Rica. Rivers-Moore viser, hvordan sexturister beskriver, at de costaricanske mænd behandler kvinder dårligt og er voldelige og uansvarlige. Hun påpeger ligeledes, at disse forestillinger trækker på racistiske stereotyper snarere end interaktion med costaricanske mænd (Rivers-Moore, 2011: 399-400).

Sexturister henfører Costa Rica til en fortid, hvor kønsrollerne var mere skarpt optegnet, ligesom de klager over nordamerikanske kvinders materialisme, høje krav og manglende femininitet. Her trækker mændene ofte på 'ekskonen' som forklaring på, hvorfor de bliver sexturister. Denne udvikling beskylder de især feminismen for, selvom Rivers-Moore påpeger det ironiske i, at det netop er denne udvikling, der gør det muligt for mændene at indtage en mindre dominerende maskulinitet i modsætning til costaricanske mænd (ibid: 402-404).

Yderligere påpeger Rivers-Moore i 'Almighty gringos: Masculinity and value in sex tourism', hvordan sexturister søger en maskulinitet, der både er hegemonisk og progressiv, hvor mændene repræsenterer sig selv som mere oplyste og moderne i modsætning til lokale mænd, ligesom de hævder at støtte kvinders rettigheder (Rivers-Moore, 2012: 852, 855, 859). Mændenes økonomiske magt betyder desuden, at de kan konstruere dem selv som generøse, hvilket understøtter deres følelse af at være magtfulde. De konstruerer ikke kun dem selv i modsætning til lokale mænd, men også i modsætning til andre sexturister, der beskrives som dumme eller mindre betænksomme (ibid: 856-858). Rivers-Moore beskriver desuden, at mange af mændene søger *the girlfriend experience* – en relation, der ikke kun indebærer sex, men også samvær. Afgørende er det dog, at de netop ikke leder efter en kæreste og de

forpligtelser, der følger med, men blot ønsker sexarbejdere, der er villige til at spille rollen som kæreste i en kortere periode (ibid: 862).

Mark Neal har undersøgt, hvordan mandlige sexturister i Thailand moralsk retfærdiggør deres handlinger. I 'Dirty Customers: Stigma and identity among sex tourists' inddrager Neal begrebet *beskidt arbejde* (*dirty work*) til at beskrive arbejde, der stigmatiserer arbejderen. Inden for sexarbejde inddrages kunderne også i denne stigmatisering - det kalder han *beskidte kunder* (Neal, 2018: 132). Han påpeger desuden, at sexindustrien i Thailand er særlig, fordi en del af den er direkte målrettet udenlandske kunder. Det er heller ikke unormalt, at forholdet mellem sexarbejder og kunde udvikler sig og endda kan føre til ægteskab (ibid: 134). Neal beskriver ligeledes de metodologiske udfordringer, der kan være i at studere sexarbejde gennem feltarbejde grundet informantens mulige selvcensur. På diverse internetfora og hjemmesider, der omhandler sexturisme, kan sexturister kommunikere med hinanden uden at opleve stigmatisering (ibid: 136-137). Han har studeret disse fora og konkluderer, at mændene formår at neutralisere stigmatiseringen ved at fremhæve, at de altid respekterer kvinderne og har en følelsesmæssig relation til dem samt gennem en følelse af broderskab mellem mændene. De refererer til sexarbejderne som "Thai Girl Friends" og formår derved at nedtone det 'beskidte' ved arbejdet (ibid: 139-143).

Ifølge J.P. Singh & Shilpa A. Hart adskiller sexindustrien i Thailand sig fra den i Vesten. Thai kvinder opfattes som omsorgsfulde og underdanige i modsætning til de mere mekaniske vestlige sexarbejdere. Det opfattes sådan, at thaikvinder ikke bare tilbyder sex, men også partnerskab, hvilket ifølge Singh & Hart antyder de racistiske og orientalistiske undertoner i Thailands sexindustri. Hvide, vestlige turister anser deres hvidhed som kilde til status, hvilket gør dem attraktive for sexarbejderne. Dermed kan sexturisterne udleve en racialiseret, seksuel fantasi (Singh & Hart, 2007: 161-162). Det påpeges ydermere, at mange thaikvinder, der arbejder i sexindustrien, gør det af egen fri vilje, men at dette valg skal ses i lyset af en kompleks kontekst, der ofte involverer en familie, der har svært ved at klare sig uden kvindernes indkomst (ibid: 165).

Jeffrey Dale Hobbs et al. konkluderer, at Phuket på internetsider, der reklamerer for øens natteliv, bliver portrætteret som et sted, hvor mænd kan "(...) live their fantasies of being perfect hegemonic males" (Hobbs et al., 2011: 81). Hobbs et al. inddrager begrebet *double binds* til at illustrere, hvordan kvinder fastholdes i en mindre magtfuld position (ibid: 83). På

samme måde tilbyder hegemonisk maskulinitet kun mænd én acceptabel mulighed: at være en 'rigtig' mand. Denne stræben efter perfekt maskulinitet og femininitet kan være en forklaring på, hvorfor nogle mænd vender sig mod sexturisme (ibid: 89-90). Overordnet ses det, at mænd på disse hjemmesider konstrueres ud fra idealet om hegemonisk maskulinitet, hvor Thailand er det perfekte sted at udleve denne maskulinitet (ibid: 95, 99). Kvinderne fremstilles som unge piger, som altid er klar på sex, og hvis krop er deres vigtigste aktiv (ibid: 93-94).

Lindsay Gezinski et al. har også undersøgt hjemmesider, der reklamerer for sexferier. De inddrager Denise Brennans begreb *sexscape* til at beskrive sexturisme, hvilket indebærer tre elementer: I) rejse fra det globale nord til det globale syd, II) sex mod betaling og III) ulighed. Det påpeges, at selvom mange typer forhold kan udspringe af sexturisme, så er motivationerne og magtforholdene relativt konstante. Sexturister kan udleve fantasier om dominans og magt i henhold til køn, race, klasse og nationalitet. Der er tale om en selvforstærkende effekt, hvor sexturister på forhånd har visse forventninger, som *sexscapes* derefter modelleres efter, hvilket bekræfter forventningerne. Her inddrages Damien Garricks tre typer af sexturister: 'macho-fyren', 'den hvide ridder' og 'manden, der søger kærlighed' (Gezinski et al, 2016: 786-787). Det konkluderes, at hjemmesiderne henvender sig til hvide, vestlige mænd, som inviteres til at udleve deres fantasi som 'rigtige mænd' og føle sig magtfulde og begærede. Dette indebærer eksotisering af kvinder fra det globale syd, og i forlængelse af Rivers-Moore (2012) påpeges det desuden, at størstedelen af hjemmesiderne lægger vægt på *the total girlfriend experience* (ibid: 791-793).

Også Peter A. Chow-White har undersøgt hjemmesider, der sælger sexferier. Han påpeger, at disse hjemmesider udover at sælge konkrete produkter og services også sælger "male self-empowerment" (Chow-White, 2006: 887). Undersøgelsen definerer gennemgående temaer i forskellige internetfora. Diskussionerne i disse fora nedtoner risikoen for at blive smittet med en seksuelt overført sygdom, mens sexarbejdere beskrives som objekter, der kan erobres, men som man ikke bør stole på. Det fremhæves desuden i undersøgelsen, at sexturister vælger deres destination på baggrund af det lave prisniveau. Til sidst kan sexturisme fungere som en måde, hvorpå mænd kan hævde deres maskulinitet i en tid, hvor de oplever, at denne er truet af feminisme. Især asiatiske sexarbejdere markedsføres således som afhængige, underdanige og seksuelt tilgængelige i modsætning til vestlige kvinder (ibid: 891-894).

I 'From Sex Tourist to Son-in-Law' beskriver Eric C. Thompson et al., hvordan både sexturisten såvel som *farang*-svigersønnen¹ er nye maskuliniteter, som er opstået i Thailand i slutningen af det 20. århundrede, hvilket skal ses som udtryk for en sociokulturel forandring (Thompson et al., 2016: 54). I begge tilfælde spiller det økonomiske skel en rolle med hensyn til mændenes muligheder for at udleve deres maskulinitet, ligesom globaliseringen i form af billige flyrejser og billig telekommunikation har muliggjort fremkomsten af disse maskuliniteter (ibid: 57).

Simon Bishop og Mark Limmer har undersøgt kondombrug blandt mandlige, vestlige sexturister i Thailand via interviews og analyse af internetfora. I 'Performance, power and condom use: reconceptualised masculinities amongst Western male sex tourists to Thailand' beskriver de, at mange udenlandske sexturister vælger ikke at bruge kondomer, hvilket blandt andet skyldes, at mænd synes at opleve mere nydelse, når de undlader at bruge kondom (Bishop & Limmer, 2018: 277). De påpeger ligeledes, at Pattaya generelt er et sted, der fungerer som et "masculinity-affirming social space" (ibid: 280), blandt andet qua de sociale fællesskaber, der opstår blandt sexturisterne. Disse fællesskaber medvirker til at bekræfte mændene i deres aktiviteter som sexturister, hvor de – i modsætning til mændene derhjemme – tør stå ved deres lyster. Mændene, der ofte føler sig magtesløse, afvist og umandiggjort derhjemme, formår derved at vende disse kvaliteter til noget positivt i Thailand (ibid: 280). Ved at undlade at bruge kondom, kan de afvise information og oplysninger fra Vesten, ligesom Vesten har afvist dem. Samtidig kan de konstruere dem selv som besiddende den hegemoniske maskulinitet i denne specifikke kontekst (ibid: 285-286).

Problemfelt

Som det ses i gennemgangen af litteratur på feltet, er det relevant for studier af sexturisme at inkludere kategorier som køn, seksualitet, race, alder og social og økonomisk status, hvilket vi derfor vil bestræbe os på. Ligeledes ønsker vi at supplere diverse studier af, hvordan sexturisters maskulinitet konstrueres på internetsider, med etnografisk feltarbejde. Nogle af studierne peger på sexturisme som en måde hvorpå, mænd kan udøve dominans, mens især Rivers-Moore (2011, 2012) påpeger, at sexturister i Costa Rica forsøger at konstruere en

¹ *Farang* betyder udlænding (*foreign*) eller kaukasier (Thompson et al., 2016: 53).

mere nuanceret maskulinitet. Vi er interesserede i, om dette også gør sig gældende i Pattaya, og vi ønsker ydermere at inddrage og diskutere nogle af de pointer, de forskellige undersøgelser af sexturisme på internettet har bidraget med. Som det ses i ovenstående, har feltarbejde udført i Pattaya primært omhandlet brug af prævention, hvor vi i stedet vil fokusere på, hvordan sexturisterne konstruerer deres maskulinitet i relation til hinanden og de lokale kvinder og mænd.

En af styrkerne ved at udføre feltarbejde er netop, at vi kan få øje på kompleksiteter, som ikke kommer til udtryk på internetfora. Vi kan se mændene navigere i Pattaya og blive konfronteret med hinanden og os, hvilket giver andre indgangsvinkler og en anden indsigt, som ikke er mulig, når man kun undersøger, hvad mændene vælger at skrive på nettet. Den tidligere forskning på emnet tegner et rimelig entydigt billede af, at sexturister kan udleve en perfekt hegemonisk maskulinitet i Pattaya, hvor kvinderne blot er objekter for deres lyst og ikke har nogen agens.

Dette billede ønsker vi at problematisere, på trods af at vi ikke har fokus på thaikvinderne, da de alligevel spiller en væsentlig rolle i konstruktionen af maskulinitet. Gennem vores feltarbejde har vi mulighed for at observere og interagere med lokale kvinder, hvis muligheden opstår.

Vi vil derfor med dette projekt undersøge, hvorledes vestlige mænd konstruerer deres maskulinitet i Pattaya, samt hvilke muligheder denne kontekst tilbyder dem. Vi ønsker at få en fornemmelse af, hvilket miljø byen udgør med de mange barer, massageklinikker og ikke mindst vestlige mænd. Disse refleksioner har ledt os til følgende problemformulering:

Problemformulering

Hvordan konstrueres maskulinitet blandt hvide, vestlige mænd i Pattaya, og hvordan forhandler og performer de deres egen maskulinitet i denne kontekst?

Afgrænsning

Vi undersøger maskulinitet blandt hvide, vestlige mænd, som den udledes og konstrueres i Pattaya i november 2018. Det er afgørende, at vi undersøger sexturister, mens de er ude at rejse, hvorfor vi ikke er interesserede i, hvad der sker, når sexturisterne vender hjem igen.

Dokumentarfilm som *Fra Thailand til Thy*, *Fra Thy til Thailand* og *Hjertelandet* af Janus Metz Pedersen og Sine Plambech sætter fokus på thaikvinder, der kommer til Danmark, og de danske mænd, der gifter sig med dem, men det falder uden for dette projekts rammer at gå ind i dette emne.

Vi søger udelukkende mændenes perspektiv og afgrænser os således fra de lokale kvinders oplevelser af mødet med vestlige mænd. Kvinder og feminiteter er en vigtig faktor i konstruktionen af maskulinitet, men disse kategorier vil ikke udgøre projektets fokus. Dog er vi opmærksomme på, hvordan vi italesætter kvinderne og ønsker ikke at repræsentere dem som entydige ofre for sexturisme eller subjekter uden nogen form for agens. Vi afgrænser os desuden fra sexturister, der ikke er racialiseret som hvide. Det skyldes, at vi er interesserede i, hvordan de raciale forskelle i mødet mellem sexturist og lokal udspiller sig.

Vi ønsker ligeledes ikke at foretage moralske domme eller afgøre, hvorvidt sexturisme er problematisk eller 'forkert'. Der er flere andre områder, som vi finder det nødvendigt at afgrænse os fra, eksempelvis sexturisme rettet mod mindreårige og børn, da det ville kræve helt andre etiske overvejelser samt metodiske og teoretiske tilgange.

Vi afgrænser os ligeledes fra homoseksuel sexturisme. Naturligvis kan der være nogle af vores informanter, der har haft homoseksuelle oplevelser, men for at gøre dette projekts fokus så skarpt som muligt, vil vi udelukkende fokusere på konstruktionen af heteroseksuel maskulinitet.

Grunden til, at vi vælger at udføre vores feltarbejde i Pattaya, er netop, at vi her kan observere noget, vi ikke kan observere i Københavns gader. Derfor har vi heller ikke fokuseret på, hvordan mænd i Pattaya konstruerer deres maskulinitet, når de handler i en kiosk, går på gaden eller bestiller kaffe på en café, medmindre vi observerer noget, der 'skiller sig ud'². Selvom maskulinitet konstant konstrueres og reproduceres, har vi valgt at fokusere på interaktionen mellem de vestlige mænd og mændenes interaktion med lokale kvinder.

Hvad er en sexturist?

Når vi i dette projekt bruger betegnelsen 'sexturist', omtaler vi vestlige mænd, der i en længere eller kortere periode opholder sig i Thailand, og som enten har intentioner om at have forhold til lokale kvinder eller har haft det, på trods af at det ikke var deres oprindelige

² Dette vil blive uddybet i metodeafsnittet.

formål med rejsen. Begrebet er dog ikke uproblematisk. Der kan være mænd, der i kortere eller længere perioder har bosat sig i Thailand og dermed ikke er turister som sådan. Der kan også være tale om mænd, der er i Thailand af andre årsager, eksempelvis forretning, men undervejs indleder et forhold til en lokal kvinde eller besøger en prostitueret. Andre er måske startet som sexturister, men har udviklet en kæresteforhold til en lokal kvinde. Endelig kan der være mænd, der tager afsted med det formål at have sex med lokale kvinder, men som af den ene eller anden årsag ikke gør det i praksis, eller endnu ikke har gjort det, når vi interviewer dem. Af den grund vil vi undgå at bruge termen, når vi omtaler vores informanter, men der kan være tilfælde, hvor det for nemheds skyld kan være nødvendigt, eller hvor det optræder i anden litteratur, som vi trækker på. Overordnet set finder vi betegnelsen brugbar til at dække det fænomen, hvor personer rejser til et andet land med det primære formål at indgå seksuelle relationer til lokale, herunder især prostituerede.

Poststrukturalisme

Vi vil i dette afsnit redegøre for projektets videnskabsteoretiske standpunkt. Dette er afgørende for at få klarlagt vores opfattelse af begreber som for eksempel køn og har ligeledes betydning for vores øvrige valg af teori samt vores opfattelse af den viden, projektet genererer.

Dette projekt baserer sig på et poststrukturalistisk videnskabsteoretisk grundlag, som dækker over mange forskellige strømninger (Stormhøj, 2006: 13). Afgørende er dog opfattelsen af, at vi kun har adgang til verden gennem sproget. Sproget er ikke en objektiv refleksion af verden 'derude', derimod formes verden, idet vi skaber viden om den og italesætter den (ibid: 45). Mening dannes således via sproget, og denne mening er aldrig endegyldig eller universel, men derimod kropsligt og tidsligt situeret (ibid: 17). Dette indebærer en vis *perspektivisme*, hvilket vil sige, at erkendelse skabes ud fra et afgrænset perspektiv. Viden skabes altid inden for bestemte, historisk foranderlige diskurser, der virker begrænsende for, hvad der accepteres som 'sand' viden (ibid: 19). Dermed udelukkes samtidig andre mulige forståelser, og flere forskellige diskurser kan således være i konkurrence med hinanden om magten til at definere virkeligheden og dermed opnå hegemoni (ibid: 19, 34). Flere forskellige sandheder kan således eksistere på samme tid, men der kan inden for et bestemt perspektiv eksistere

regler og rammer for, hvad der accepteres som 'sandt' (ibid: 46). På den måde er erkendelse og viden forbundet til magt, da en given påstand altid vil være udtryk for bestemte interesser (ibid: 17).

Stormhøj påpeger på baggrund af Foucault, at magt er produktiv, idet den sætter bestemte rammer for subjektet, og derved skabes bestemte muligheder, mens der lukkes ned for andre. Magt udøves altid i en relation, hvor begge parter har visse handlemuligheder (ibid: 56-57).

Foucault ønsker at gøre op med idéen om, at subjektet har en fast kerne. Derimod sker en disciplinering af kroppen, hvor den subjektiveres i overensstemmelse med tilgængelige diskursivt funderede identiteter, eksempelvis 'mand' og 'kvinde' (ibid: 60). Enhver italesættelse af et fænomen er derfor samtidig en magtudøvelse, da det indebærer en diskursiv formning af fænomenet. Når hegemoni først er etableret, vil denne antage karakter af 'sand' viden, og denne 'sandhed' vil derefter medvirke til at udelukke andre forståelser af et givent fænomen. Eksempelvis har tokønsopfattelsen opnået hegemoni og begrænser dermed muligheden for at tænke køn på andre måder (ibid: 57-59).

Poststrukturalismen skal forstås som en kritik af erkendelsesteori og fremfører som nævnt, at der ikke findes endegyldig, objektiv, universel viden eller et absolut grundlag for erkendelse (ibid: 32, 43, 45). Således muliggør poststrukturalismen kritik og søger at udfordre den viden, vi tager for givet, hvilket kræver, at man undersøger, hvordan et givent fænomen konstrueres og afgrænses fra andre fænomener. Dermed kan der åbnes op for andre måder at konstruere verden på (ibid: 19-20).

Teori

I forlængelse af vores videnskabsteoretiske position vil vi i dette afsnit redegøre for projektets opfattelse af køn, som tager udgangspunkt i den amerikanske filosof Judith Butlers forståelse af det performative køn. Derudover vil vi med udgangspunkt i Jeff Hearn, Raewyn Connell & James W. Messerschmidt og Kenneth Reinicke redegøre for den hegemoniske maskulinitet. Denne redegørelse er nødvendig for, at vi kan analysere og diskutere forskellige måder at performe maskulinitet på, hvorfor køn er et helt centralt begreb i dette projekt.

Det performative køn

Ikke kun det sociale og kulturelle køn (*gender*) er ifølge Butler socialt konstrueret efter de gældende diskurser i en given kontekst – det samme er det biologiske køn (*sex*) (Stormhøj, 1999: 53). Disse to har i feministisk teori været behandlet som adskilte størrelser, dog med en implicit forståelse af, at det sociale køn afspejler det biologiske, altså den fysiske krop. Denne opfattelse ønsker Butler at gøre op med ved at påpege, at vi ikke har adgang til kroppen på et præ-diskursivt niveau (ibid: 56-57).

Butler beskriver, hvordan køn gøres forståelige ud fra kategorierne mand og kvinde via den *heteroseksuelle matrice*. Matricen fungerer som en model, der beskriver sammenhængen mellem socialt køn, biologisk køn og begærsretning, det vil sige hvordan det sociale køn er i overensstemmelse med det biologiske køn, hvilket igen fordrer tiltrækning til den modsatte kønskategori. Matricen fordrer heteroseksualitet og er derfor heteronormativ. Dermed udelukkes subjekter, hvor der ikke på samme måde er overensstemmelse mellem de tre aspekter (ibid: 57).

Butler trækker på idéer fra talehandlingsteori til at beskrive, hvordan køn skabes ud fra diskurs via såkaldte performativer, der "(...) skaber det, de benævner" (ibid: 58). Disse performativer opretholder tokønnetheden, som ifølge Butler er afgørende for den måde, hvorpå kroppen formes og subjektet gøres forståeligt (ibid: 53, 58). Køn skal i forlængelse heraf ikke forstås som noget, vi har eller er, men er derimod noget, vi gør. Køn opfattes som en proces, hvor kroppen gøres kønnet via en gentagende citering af de gældende kønsnormer (ibid: 53, 62). Citeringen vil dog aldrig være fuldstændig fejlfri, netop fordi idealerne har symbolsk karakter (ibid: 54).

En anden vigtig pointe er, at identitet er relationel, hvilket vil sige, at identitet konstrueres i relation til andre identiteter. Således defineres identitet i relation til det, der udelukkes fra denne; eksempelvis konstrueres maskulinitet på baggrund af udelukkelsen af feminitet, hvorfor grænsen mellem de to ikke kan anses som fast. Butler ønsker dermed at gøre op med forestillingen om "naturlige, adskilte og faste identitetskategorier" (ibid: 56). Dette indebærer også en forståelse af, at kønsidentiteter ikke er internt homogene – eksempelvis er der forskelle mænd imellem (ibid: 54, 56).

Udover at den opfattelse af køn, der er beskrevet her, udspringer af vores videnskabsteoretiske standpunkt, vil idéerne om citering og den relationelle identitet også

være brugbare i analysen af, hvordan vores informanter konstruerer, italesætter og performer deres egen maskulinitet. Derfor vil vi nu bevæge os videre til en teoretisering af netop maskulinitet.

Hegemonisk maskulinitet

Hearn beskriver i 'From hegemonic masculinity to the hegemony of men', hvordan begrebet hegemoni kan benyttes, når mænd skal teoretiseres. I forlængelse heraf præsenterer Hearn den teoretiske ramme *Critical Studies on Men* (CSM), som forsøger at lægge fokus på og undersøge mænd i en kønnet magtrelationskontekst. Den kritiske del af CSM beskæftiger sig med det, han kalder hegemonien af mænd, altså hvordan mændenes magt, der knytter sig til kønnet, ofte undervurderes. Hearn hævder derfor, at mænd skal benævnes som køn i stedet for at agere som den kønsneutrale samfundsaktør - for først når mændene er kønsliggjort, kan man studere dem kritisk (Hearn, 2004: 51-52). Hegemonien af mænd forsøger derved at undersøge en dobbelt kompleksitet: at mænd er sociale kategorier, der er formet af det kønnede system, men på samme tid fungerer som dominerende kollektive og individuelle aktører i sociale praksisser. Hearn hævder derfor, at man skal benævne mænd som mænd, og at mænd skal studeres som mænd, hvorfor man skal forholde sig kritisk til den hegemoniske diskurs, der dikterer, hvad der kan karakteriseres som værende den efterstræbelsesværdige 'maskulint', og hvad der ikke kan (ibid: 51).

Connell og Messerschmidt beskriver, hvordan hegemonisk maskulinitet skal opfattes og forstås som et mønster af mænds praksisser. Det centrale er, hvordan mænd opfører sig, hvad de gør, og hvordan de interagerer snarere end de normative forestillinger, man har om den mandlige kønsrolle. Det er netop mænds adfærd, der tillader, at deres dominans over kvinder stadig er mulig (Connell & Messerschmidt, 2005: 832). Derudover beskriver Connell og Messerschmidt, at den hegemoniske maskulinitet som maskulinitetstype er anerkendt af andre maskuliniteter, herunder især underordnede maskuliniteter. Den hegemoniske maskulinitet er ikke et begreb, der dækker over størstedelen af mænds maskuliniteter, tværtimod er det et mindretal af mænd, der opfører sig i overensstemmelse med denne. Det er samspillet mellem mænd, der sætter retningslinjerne for, hvilken maskulinitet der er mest efterstræbelsesværdig, hvilket betyder, at alle mænd skal positionere sig i forhold til den

hegemoniske maskulinitet. Samtidig legitimerer begrebet, hvordan kvinder globalt set altid vil være underordnet i forhold til mænd (ibid: 832). Mænd, der bevæger sig inden for den hegemoniske maskulinitet, har ikke opnået status ved at opføre sig truende eller voldelige, og mænd kan derfor godt opnå patriarkalske fordele, selvom at de ikke performer en maskulin dominans. Begrebet hegemonisk maskulinitet er subjekt for forandring, og fastgroede forestillinger om maskulinitet kan således udvikles eller blive erstattet af nye opfattelser af maskulinitet (ibid: 832-833).

Mænd som socialt køn

Reinicke beskæftiger sig i *Mænd – i Lyst og Nød* med, hvordan tankerne om den traditionelle manderolle er den største udfordring for mænd, manderoller og maskulinitet, da disse forestillinger i høj grad begrænser mænd (Reinicke, 2004: 10). Det mandlige køn er profileret i en verden, hvor køn spiller en usynlig rolle, da de privilegier, der følger med det mandlige køn, ikke tvinger mænd til at reflektere over deres køns betydning (ibid: 11).

Reinickes forskning bygger på kritiske og kønsreflekterede diskussioner om mænds hverdagsliv, hvor fokus blandt andet ligger på at gøre op med mænd, der diskriminerer og nedvurderer kvinder. En anerkendelse af mænds problemer er, hvad der ifølge Reinicke kan skabe grobund for et sagligt ligestillingsklima, hvor den traditionelle forestilling om, at ligestilling kun handler om kvinder, kan revurderes (ibid: 16-17). Mænd opdrages til ikke at tale om deres køn, men at tage kønnet på sig, hvilket for mange mænd kan skabe en følelsesmæssig smerte, da de ikke kan leve op til den patriarkalske eksistens, som de fleste mænd socialiseres til. For mænd er det svært at gøre op med denne kultur, der fører dem i følelsesmæssig ubalance, da den samtidig socialiserer mænd til ikke at tale om følelsesmæssig ubalance (ibid: 17). Reinicke fokuserer på diskussioner omkring emner som vold, prostitution og voldtægt, og hvordan vi forstår, hvorfor mænd i nogle situationer agerer, som de gør. Han beskriver, hvordan fokus ofte bliver en kritik af mænds handlinger frem for at prøve at forstå dem. Denne forståelse skal ses i lyset af, at mænd er forskellige fra hinanden, at de udvikler sig forskelligt, og at de udsættes for forskellige dynamikker afhængig af, hvilket socialt miljø de indgår i (ibid: 12).

De seneste år er der sket en professionalisering af mænds problemer gennem blandt andet terapigrupper for kriseramte mænd samt behandlingstilbud til voldelige mænd. Ifølge

Reinicke er denne udvikling vigtig, da det skaber fælles erfaringer og et fælles sprog, som bliver grundstenene til legitime arenaer, hvor faglige diskussioner omkring mænds livsførelse opstår (ibid: 12). På trods af denne positive udvikling er mænd som prostitutionskunder, voldelige mænd og voldtægt i samfundsdebatten stadig kontroversielle emner, hvilket er eksempler på, hvordan mænds livsførelse stadig ikke problematiseres (ibid: 12).

Endvidere beskriver Reinicke, at maskulinitet er et bevægeligt og foranderligt begreb, der i høj grad er påvirket af de økonomiske, sociale og kulturelle strømninger i samfundet. I forlængelse heraf refererer han til John Beynon, der spørger, "om mænd er i krise, og om maskuliniteten er truet?" (Reinicke, 2004: 62). For mange mænd var deres identitet før i tiden bygget op omkring eneforsørgerrollen, hvilket ikke længere er aktuelt for alle mænd. I stedet er kvinders krav og forventninger til mænd steget, samtidig med at der er sket en overflødiggørelse af de stolte og traditionelle mandearbejdspladser. Alle disse faktorer medvirker til, at mænds levevilkår er ændrede og derfor også, hvordan vi opfatter maskulinitet, samt hvilke konnotationer vi knytter til det mandlige køn (ibid: 62).

Den offentlige debat omkring prostitution i Danmark negligerer den mandlige prostitutionskunde, hvilket er et tydeligt eksempel på, hvor problematisk det i det offentlige rum er at snakke om de mørke sider af nogle mænds liv samt deres seksualitet (ibid: 77). Mænd udgør således eksistensbetingelsen for prostitution, men disse mænd er fortsat ikke en del af diskussionen omkring fænomenet. Problemet er, at mænds ret til at købe sex og deres medansvarlighed ikke bliver diskuteret, hvortil Reinicke pointerer, at "[s]amfundet sender et uheldigt signal. Mænd er jo bare 'kunder', og kunder er vi alle i vores hverdag" (ibid: 77). For at gøre op med dette problem handler det i første omgang om at anerkende prostitution som et socialt, strukturelt og kulturelt fænomen og forstå, hvordan det knytter sig til mænds privilegier (ibid: 77-78).

Metode

I følgende afsnit redegøres der for vores valgte metodiske tilgange: kvalitative interviews og observation. Her præsenteres de metodiske overvejelser, vi har haft i forhold til at lave feltarbejde i et miljø, der er tabuiseret, intimt og delvis skjult, samt de etiske overvejelser omkring at udføre feltarbejde i et prekært felt.

Det kvalitative interview giver indsigt i, hvad informanten tillægger betydning, og hvilke fænomener denne finder vigtigt i relation til vores genstandsfelt. Når man laver interviews omhandlende et ømtåleligt emne som sexturisme, kan en af de metodiske udfordringer være informantens mulige selvcensur (Neal, 2018: 137). Ved at supplere de kvalitative interviews med observation søger vi at få en dybere indsigt i, hvordan sexturister 'i virkeligheden' agerer i den konkrete praksis. Derved kan en kombination af de to metodiske tilgange give et klarere billede af genstandsfeltet, samt en dybere forståelse af de fænomener, der fremtræder i feltet, herunder vores informanters selvforståelse som sexturist.

Selvom vi skiller os ud i Pattaya, giver feltarbejdet stadig større indsigt, end det ville gøre blot at interviewe informanter herhjemme. Flere af vores informanter lagde vægt på, at man ikke kan forstå miljøet i Pattaya, hvis man ikke selv har oplevet det (bilag 1: 17; bilag 4: 339-340). Ved at udføre feltarbejde bliver vi således en del af informantens praksis, hvilket skaber et mere tillidsfuldt samspil mellem forsker og informant.

Kvalitativt interview

I dette afsnit benyttes Steinar Kvale og Svend Brinkmanns bog *Interview – Det kvalitative forskningsinterview som håndværk* til at redegøre for det semistrukturerede interview samt som inspirationskilde til interviewguiden og transskriptionsreglerne. Derudover beskrives vores metodiske refleksioner over interviewsituationen.

Det semistrukturerede interview

Kvale og Brinkmann definerer det semistrukturerede interview som “[e]t planlagt og fleksibelt interview, der har til formål at indhente beskrivelser af interviewpersonens livsverden med henblik på meningsfortolkning af de beskrevne fænomener” (Kvale & Brinkmann, 2015: 411). Denne interviewform giver derved indsigt i informantens valg og fravalg i en given kontekst. Når man udfører interviews, er det en forudsætning, at man meningsfortolker, hvilket sker løbende gennem interviewet, hvorfor man ved at bruge denne interviewform ikke er underlagt at følge interviewguiden slavisk. Når informanten præsenterer forskellige emner og fænomener, kræver en forståelse af disse ofte opfølgende spørgsmål, hvilket tilbyder nogle muligheder i forhold til at åbne op for informantens livsverden, som andre interviewformer ikke kan (ibid: 177-178).

Interviewsituation

Under forberedelsen til feltarbejdet diskuterede vi interviewsituationen, og hvordan det er muligt at skabe en tryk interviewsituation for informanten, når vi forsker i et felt, hvor både informanten og os selv som interviewere skal snakke om et ømtåleligt emne.

Før vi ankom, havde vi en forestilling om, at det ville være muligt at arrangere et interview med en informant på vores hotel, en cafe eller lignende for at skabe en professionel, men samtidig tryk interviewsituation. Efter vores ankomst til felten, blev det tydeligt, at dette højst sandsynligt ikke var muligt. Interviewsituationen afhang derfor af, hvor vi fandt vores informanter, da vi var nødsaget til at udføre interviewet på stedet. På den ene side er vores genstandsfelt til dels tabuiseret, hvilket kunne gøre interviewsituation utryk, da informanten kunne få en fornemmelse af, at andre folk sad og lyttede med. Vi har dog erfaret, at sexturisme foregår meget åbenlyst i Pattaya, hvorfor dette måske ikke var et problem for informanterne, da de fleste er 'i samme båd'. På den anden side har vi erfaret en stærk samhørighedsfølelse mellem de mænd, der tager til Pattaya som sexturister. Ved at udføre et interview med os kan det måske for nogen opfattes som, at informanten udleverer sine 'med-sexturister' og miljøet, hvilket ikke skal deles med udefrakommende. Vi erfarede dog, at det ikke var tilfældet, men udfordringen lå derimod i, at hver person, vi opsøgte, og hvert afslag, vi fik, føltes meget grænseoverskridende, da disse personer gav os indtryk af, at vi blandede os i noget, vi ikke skulle blande os i. Det resulterede i, at vi mistede modet flere gange undervejs. Vi endte med at henvende os til otte mænd og to grupper af henholdsvis to og 10 personer.

På trods af ovenstående refleksioner om interviewsituationen forsøgte vi at skabe en tryk ramme. Interviewet blev indledt med en briefing, hvor vi informerede informanten om interviewets formål og emne og sikrede, at de var indforståede med, at interviewet blev optaget, men at de ville være anonyme. Grundet den måde, vi fandt vores informanter på, er vi ikke selv bekendt med deres navn eller kontaktinformationer. Formålet med den indledende præsentation af projektet var at få vedkommende til at slappe af og klargøre projektets formål. Det var vigtigt for os, at informanten forstod, at vi var interesserede i hans holdninger og oplevelser af sexturisme i Pattaya, hvorfor vi ikke tilkendegav, hvad vi selv tænker om miljøet.

Interviewene blev optaget og efterfølgende transskriberet efter de samme regler og så ordret, som det høres på optagelserne og derefter gennemtjekket af et andet medlem af gruppen. Transskriptioner findes i bilag 3 og 4, men citater, der inddrages i selve projektet, er renskrevet for læsevenlighedens skyld.

Interviewguide

På baggrund af ovenstående metodiske refleksioner har vi valgt at udarbejde en relativt åben interviewguide (se bilag 2), hvor vi startede med at spørge om generelle informationer omkring informanten, derefter deres opfattelse af miljøet for til sidst at afdække deres holdninger til genstandsfeltet. Vi har udformet interviewguiden således, for at mændene selv fik mulighed for at vurdere, hvor meget de havde lyst til at fortælle om deres relation til thaikvinderne, da det for nogle kan være et meget intimt eller ligefrem skamfuldt emne. Vi ønskede en dynamisk interviewsituation, hvor et positivt samspil mellem interviewere og informant kunne bidrage til en mere fri og åben samtale om informantens oplevelser, holdninger og følelser (Kvale & Brinkmann, 2015: 185). En fri og åben samtale kræver nysgerrighed og bevidst naivitet fra interviewerens side for at åbne op for uventede fænomener. Vi startede derfor med at spørge ind til sexturisme på et mere generelt niveau, hvor informanten selv havde mulighed for at vurdere, hvor meget de ønskede at dele, før vi senere i interviewet spurgte mere direkte ind til deres personlige oplevelser og erfaringer. Intervieweren var derfor sensitiv over for det, informanten (ikke) valgte at dele, hvilket blandt andet blev muliggjort gennem opfølgende spørgsmål (ibid: 51-52).

Udvælgelse af informanter

Vi havde ikke på forhånd taget kontakt til mulige informanter, da vi var usikre på, hvordan vi skulle bære os ad. Derfor valgte vi at opsøge informanter efter ankomst til Pattaya. Målgruppen er bred, og vi havde ikke på forhånd opstillet for mange krav, da det som beskrevet kan være svært at definere en sexturist. Vi søgte derfor informanter, der går under kategorierne vestlige, bi- og heteroseksuelle mænd, og vi forestiller os, at de er på ferie i Pattaya eller bor i Thailand i en længere periode. Derudover er det ikke nødvendigt, at vores informanter har haft en relation til en lokal kvinde, men han skal have en intention om eller holdning til det. Vi udvalgte derfor vores informanter på baggrund af, at de var hvide, vestlige mænd og arbejdede dermed ud fra en idé om, at alle hvide, vestlige mænd i Pattaya

enten er sexturister eller har en holdning til fænomenet. Derved kan vores forforståelse eller fordomme have påvirket, hvilke personer vi valgte at opsøge.

Efter vores ankomst til Pattaya blev det tydeligere, at det er svært at definere en sexturist. Nogle mænd er udelukkende taget til Pattaya for at købe sex, andre er der med deres thailandske kone eller kæreste, som de har været sammen med længe, mens endnu andre er taget dertil som sexturist, men ender med at finde en thailandsk kæreste, som måske førhen arbejdede som prostitueret. De mænd, der blot er taget til Pattaya med det formål at købe sex, kan også godt købe 'kæresteoplevelsen', hvorfor det er svært at skelne mellem de forskellige mænd, da de alle sammen ser ens ud: hvide, ældre og vestlige.

Observationsmetode

Nedenstående afsnit indeholder en gennemgang af de metodiske overvejelser, vi har haft i forhold til at lave et observationsstudie i Pattaya. Med inspiration fra Charlotte Højholt, Nicholas Wolfinger og Charlotte Baarts beskrives vores refleksioner omkring feltarbejde og feltnoter. Derudover følger en beskrivelse af vores metodiske og etiske overvejelser i forhold til at anvende uformelle samtaler i et forskningsprojekt.

Feltarbejde

Inden vi påbegyndte vores feltarbejde i Pattaya, havde vi på forhånd klargjort nogle retningslinjer. Vi havde derfor allerede fra start en forestilling om, hvad vi ville finde interessant at analysere, hvorfor vi har foretaget nogle til- og fravalg med hensyn til, hvad vi ville fokusere på under observationerne. Vi er hovedsageligt interesserede i hvide mænd og deres interaktion med hinanden og lokale kvinder i Pattaya, da vi har særligt fokus på at undersøge, hvordan disse mænd performer deres maskulinitet i denne kontekst. Vi har været særligt opmærksomme på den praksis, som ikke er normal i Vesten, altså det der skiller sig ud ved Pattaya, hvilket er det, Wolfinger betegner som *salience hierarchies* (Wolfinger, 2002: 88). Det vil sige, at vi ikke er interesserede i alt, hvad hvide mænd foretager sig i Pattaya, men har fokuseret på deres interaktion med hinanden og lokale kvinder, samt deres adfærd i barmiljøet og nattelivet. I starten var vi således meget opmærksomme på selve antallet af hvide mænd og thai-*farang*-par, hvilket var det, der skilte sig ud for vores utrænede øje. Med tiden blev vi dog mere opmærksomme på interaktionen mellem parrene og

mændene indbyrdes. Vi har af samme årsag vekslet mellem at fungere som ‘fluen på væggen’ og at indgå i samme praksis, som de observerede (Højholt, 2015: 41). Eksempelvis var der nogle barer, hvor vi ikke følte, at vi passede ind med resten af barens klientel, hvorfor vi derfor fandt det mere hensigtsmæssigt at observere stedet på afstand. Dette var muligt, idet alle barerne var åbne ud mod gaden. Omvendt fandt vi det i nogle situationer brugbart at interagere med de observerede ved eksempelvis at drikke en øl i baren ved siden af dem. I andre situationer interagerede vi med mændene i form af uformelle samtaler, hvor vi spurgte ind til deres formål med rejsen, civilstatus etc. (Højholt, 2015: 42). Enkelte gange gik vi ind på barer, hvor vi ikke følte, at vi passede ind eller var velkomne, for derved at se, hvordan udfaldet heraf ville blive. Altså har vi reflekteret over, hvor, hvad og hvem vi ønsker at undersøge, samt hvilke muligheder de forskellige forskerpositioner giver adgang til og indsigt i (Højholt, 2015: 40-41). Vi var ikke umiddelbart interesserede i at snakke med kvinder, men endte alligevel med at tale med en kvindelig tjener, hvorfor vi også noterede dette i feltnoterne.

Feltnoter

En stor del af vores empiri består af feltnoter, som vi har noteret i løbet af vores observationer. Disse blev undervejs i observationen noteret som *scratchnotes* (Baarts, 2015: 76). Vi skiftede mellem at skrive feltnoterne ned i en notesbog og på vores mobiltelefoner alt efter, hvad der føltes mest naturligt i den givne situation. Vi har bestræbt os på dagligt at udskrive vores *scratchnotes* til feltnoter for at undgå, at for meget information gik tabt (ibid: 76). Undervejs i observationerne fandt vi det udfordrende konstant at være opmærksomme på hvide mænd, hvide mænd sammen med andre hvide mænd og mødet mellem hvide mænd og thaikvinder, da det sås overalt og foregik hele tiden. Vi befandt os hele tiden og konstant i det miljø og omkring det fænomen, vi forsøgte at beskrive, hvorfor vi måske overså ting og blev overvældede af ikke at kunne slå observationsknappen fra. Eksempelvis så vi mange hvide mænd og thaikvinder gå hånd i hånd, sidde sammen, etc, men vi har valgt ikke at notere hvert eneste ‘par’, vi så. Dog fandt vi det interessant, at det var så ‘normalt’ for disse par at gå sammen. Vi er dog ikke interesserede i den præcise mængde af disse par, men mere fænomenet i sig selv. Vi noterede derfor kun, hvis de gjorde noget, som afveg. Gadebilledet omkring det centrale Pattaya var hektisk med meget trafik, mange mennesker og konstant larm fra biler og byggepladser. Det bevirkede, at vi af og til var nødt til eller ikke kunne lade

være med at have opmærksomheden mange steder på samme tid. Vi fandt det derfor også nemmere at lave grundige observationer, når vi eksempelvis sad på en bar, en restaurant eller ved poolen. Generelt har vi forsøgt at notere alt, hvad vi så i byen, som vi fandt relevant. Her var der fokus på det større overblik og mønstre i forhold til, hvor mændene befandt sig, hvad de lavede, og hvem de var sammen med. Nogle gange valgte vi at skærpe vores blik yderligere, ved at observere konstant i en længere periode, hvor vi havde fokus på alt, hvad der foregik i en situation. Ønsket var her at få indsigt i relationerne mellem aktørerne, samt et indblik i stemningen på de steder, vi befandt os. Derudover har vi løbende noteret vores egen reaktion på de observationer, vi gjorde os.

Vi vil i analysen inddrage billeder fra nogle af observationerne for at understøtte vores feltnoter, men vi vil ikke analysere disse billeder ud fra en selvstændig metode.

Uformelle samtaler

Undervejs i observationsarbejdet har vi interageret med felten i form af uformelle samtaler, eksempelvis på barer, på gaden eller på hotellet. Ofte var det andre, der henvendte sig til os, og det var forskelligt, om vi fortalte, hvad vores formål med at være i Pattaya var. Det resulterede i nogle forskelligartede samtaler, hvor det nogle gange var en stopklods for samtalen, da vi fortalte om vores formål, mens det i andre tilfælde betød, at samtalen kom til at handle om vores genstandsfelt. I de tilfælde hvor vi ikke fortalte om vores projekt, engagerede vi os i samtaler, som vi under andre omstændigheder måske ikke ville have. Der brugte vi også af og til vores interviewguide som inspiration.

Etiske overvejelser om metode

Under arbejdet med at forberede og afholde interview samt at observere, har vi gjort os nogle yderligere etiske overvejelser, som vi her vil gennemgå.

Noget, der fyldte meget i vores overvejelser forud for feltturen, var vores indvirkning på felten, og hvordan denne ville påvirke vores empiri. Som beskrevet var vi meget opmærksomme på, at der var meget få hvide kvinder, hvorfor vi i mange situationer skilte os ud (bilag 1: 1, 9). Vi havde ligeledes en forestilling om, at vi som hvide kvinder til dels repræsenterer nogle af de ting, mændene er taget til Pattaya for at undgå. Dermed kunne

vores tilstedeværelse blive opfattet som en forstyrrelse, eller som om vi var der for at dømme mændene. På den anden side kan det tænkes, at informanterne oplevede, at de kunne være med til at mindske tabuet omkring feltet ved at fortælle om deres egne oplevelser og dermed skabe større forståelse for deres praksis. Det kan være en god oplevelse, hvis de normalt oplever at blive dømt. Vi var således opmærksomme på at afprøve forskellige tilgange til felten, der hver især kunne bidrage med forskellige erfaringer. Vi tænkte, at der både kunne være noget gavnligt i at prøve at passe ind, men samtidig også i at skille sig ud eller ligefrem bryde med grænserne for, hvad der bliver opfattet som passende eller acceptabelt i feltet. Lise Paulsen Galal beskriver, hvordan man kan arbejde aktivt med forskerens tilstedeværelse i den situation, man ønsker at undersøge. I stedet for at opfatte denne tilstedeværelse som en “obstacle that should preferably be transgressed or somehow worked around” (Galal, 2015: 151), kan de forstyrrelser, forskerens tilstedeværelse skaber, være produktive. De kan medvirke til at tydeliggøre, hvordan grænserne for et givent fænomen drages, forhandles og reproduceres. De forskelle, der kommer til udtryk i selve mødet mellem forsker og forskningsobjekt behandles dermed som brugbar data (ibid: 152-153). Gennem vores arbejde i felten, har vi således forsøgt at notere og inddrage vores egen tilstedeværelse og dennes indvirkning på felten.

Vi var endvidere bevidste om, at vores informanter måske var på ferie, og vi ønskede ikke at forstyrre for meget eller risikere at ødelægge deres ferie. Af denne grund undlod vi at spørge ind til en eventuel familie derhjemme, men spurgte kun ind til informantens civilstatus.

Generaliserbarhed

Projektets resultater er baseret på interviews med to interviewpersoner og feltarbejde lavet over en periode på 10 dage i november 2018. Resultaterne er dermed ikke generaliserbare, men kan sige noget om de oplevelser, forståelser og konstruktioner af maskulinitet, der er til stede i det undersøgte felt.

Jævnfør vores problemformulering ønsker vi at få indblik i, hvordan forskellige maskuliniteter performs i Pattaya. Projektet kan give unik indsigt i vores informanters udlægning af og fortælling om maskulinitet i Pattaya, hvilket kan illustrere nogle af de mønstre, der er til stede, og hvilke sprog, der gør sig gældende, når vi holder vores forskellige empiri op mod hinanden. Den kvalitative metode er derfor fordelagtig, da man hermed kan

dykke ned i en informants komplekse livshistorie. Flere interviews havde ikke nødvendigvis gavnnet, da målet med vores projektet ikke er at give generaliserbare resultater, men derimod at give en dybere indsigt i mændenes udlægning af feltet.

Kodning og analysefremgang

Forud for kodningen af vores empiri havde vi, med udgangspunkt i teoretisk erfaring og erfaring fra feltarbejdet, valgt umiddelbare relevante temaer. Derefter gennemlyttede og -læste vi i fællesskab vores interviews og feltnoter, mens vi undervejs kodede passager under dét tema, vi fandt mest passende, samtidig med at vi tilpassede temaerne.

I arbejdet med analysen blev temaerne igen tilpasset, og vi strukturerede dem lidt anderledes. Dette skyldes, at vi undervejs gjorde os nogle til- og fravalg i form af, hvilke passager der indeholdte mest materiale, og som efter vores vurdering var mest relevante i forhold til projektets fokus. Vi endte med følgende fem temaer: *Pattaya som sted, Maskulinitet og lokale kvinder, Dating i Vesten kontra Pattaya, Konstruktionen af maskulinitet mellem sexturister & Maskulinitet og lokale mænd.*

Henvisninger i analysen til transskriptionerne (bilag 3 & bilag 4) er i linjetal, mens henvisninger til feltnoterne (bilag 1) er i sidetal.

Introduktion til felten

Som beskrevet var vi nødsaget til at udføre vores interviews, der hvor vi fandt vores informanter. Det resulterede i to interviews med henholdsvis A og B, der indvilligede i at snakke med os umiddelbart efter, at vi havde taget kontakt til dem. Vores fremgangsmåde var at spørge folk direkte på gaden, om de havde lyst til at lade sig interviewe, hvorfor begge interviews blev udført i det offentlige rum - henholdsvis på en bænk ved et storcenter og på Starbucks.

Interviewsituationen med A bar ikke præg af, at vi sad et offentligt sted, han snakkede højt og tydeligt og virkede rolig. Modsat A virkede B mere nervøs over emnet, da han talte meget lavt. Derudover oplevede vi flere gange, at B gerne ville vide, hvad han præcist skulle svare på, hvilket krævede en yderligere specificering af vores interviewspørgsmål.

Begge informanter virkede dog interesserede i at snakke med os og fortælle om et emne, der til dels er socialt uacceptabelt. Vores bevidste naivitet gjorde, at vi underspillede os selv i høj grad, da vi oplevede, at vores informanter nød at fortælle os detaljeret om, hvordan sexindustrien fungerer i Pattaya. Vi fandt det til dels ubehageligt at skulle underspille os selv, da vi følte, at mændene nød at forklare os åbenlyse forhold omkring sexturisme. Således indtog vi en rolle som unge, naive kvinder, hvilket stritter imod vores selvopfattelse. Vi mente dog, at dette var nødvendigt, da vi således kunne opnå holistiske beskrivelser og samtidig skabe et tillidsbånd, hvor mændene kunne fortælle os om noget, hvor de fik en oplevelse af at være eksperter.

Erfaringer med at opsøge informanter

De første mænd, vi opsøgte, sad i en større gruppe på en bar, og vi havde en forventning om, at vi kunne lave et interview med en eller flere af mændene i gruppen. Derudover havde vi en forestilling om, at vi ved at opsøge flere mænd sammen ville gøre situationen mindre akavet og anspændt. Dette viste sig ikke at være tilfældet, og det endte med blive akavet og ubehageligt både for os og for dem (bilag 1: 9). Vi endte derfor med at opsøge folk, der gik alene tæt ved et storcenter, hvor vi kunne sidde mere afsides.

Alle vores informanter har besøgt Pattaya gennem flere år og har derfor rigtig mange erfaringer at dele ud af. Gennem vores erfaringer fra felten, forestillede vi os, at de mænd, der netop er kommet til Pattaya gennem flere år, er mere reflekterede i forhold til, hvordan de interagerer i denne praksis. De mænd, der er i Pattaya for første gang eller måske kun har besøgt byen et par gange, kan have et mere uafklaret forhold til, hvad de laver i Pattaya, hvorfor de måske ikke havde lyst til at stille op til et interview, da de er flove over, hvad de laver, og hvad Pattaya repræsenterer.

Præsentation af informanter

Vi vil her præsentere de informanter, der indgår i projektet. Ud over de nedenstående informanter vil vi i analysen også inddrage uddrag af kortere samtaler med andre personer, vi mødte i Pattaya.

Informant A

A er 60 år og født og opvokset i Oregon, USA. Han er tidligere restaurantmanager, men er nu pensioneret. Han har aldrig været gift, men har en søn på 32 fra et tidligere forhold. A har boet i Pattaya i 16 måneder, han har masser af venner i byen og har nu også en thailandsk kæreste, som han har været sammen med i et år. Han har rejst til Pattaya de sidste 10 år.

A er altid kommet til Pattaya for fornøjelsens skyld og har betalt for sex over 100 gange. Kæresten, han har nu, mødte han på en massageklinik i Pattaya. Han forsørger sin kæreste med 20.000 THB hver måned, og derudover må hun gerne give handjobs til sine massagekunder, hvis hun vil – så har hun lidt ekstra penge til sin egen fornøjelse.

Informant B

Informant B er 49 år og fra Australien. Han er ugift, har ingen børn og har arbejdet som betonarbejder. B har aldrig været gift og fortæller os, at han derfor er heldig. B har været i Pattaya 15 gange, hvor han har haft forhold til flere af de lokale kvinder. Han forklarer, at han hovedsageligt kommer til Pattaya for at holde ferie og nyde kulturen, og at kvinderne ikke er den primære motivation. B har et bredt netværk i Pattaya og ses med flere venner, mens han er der. Han hørte først om Pattaya gennem venner, der havde besøgt byen.

Rick

Rick³ mødte vi på Starbucks, hvor vi indledte en samtale på hans initiativ, efter vi havde siddet og arbejdet over for hinanden flere dage i træk. Han er 47 år og født og opvokset i England, men bor nu i USA og har boet der de sidste 10 år. Han har et barn på to år med en ekskæreste. Rick har besøgt både Thailand og Pattaya mange gange. Han fortæller ikke folk derhjemme, når han tager til Pattaya. Det er kun hans ven, som han er i Pattaya med, der kender til hans aktiviteter som sexturist.

Pop

Pop mødte vi på en engelsk pub, hvor hun var vores tjener. Hun er 26 år gammel og har haft forhold med *farang*-mænd. Hun er ikke tiltrukket af thaimænd, men søger en *farang*-mand at dele resten af livet med, da de kan forsørge hende bedre end en thaimand. Hun er ikke

³ Alle informanter har fået tildelt pseudonymer.

prostitueret, men hun har ikke noget imod dem, der gør det. Hendes mor er thailandsk, og hun er vokset op med en stedfar fra Tyskland. På samme pub møder vi også en nordmand, som sidder ved et af de andre borde. Han bliver en del af vores samtale med Pop. Nordmanden spørger flere gange efter en tjener, der hedder Chloe, som han gerne vil have med hjem.

Analyse

I følgende afsnit vil vi analysere vores empiri ud fra en tematisk analyseform. Analysen er som nævnt opdelt i fem temaer: *Pattaya som sted*, *Maskulinitet og lokale kvinder*, *Dating i Vesten kontra Pattaya*, *Konstruktion af maskulinitet mellem sexturister* og *Maskulinitet og lokale mænd*. Disse vil blive behandlet ud fra de udvalgte teoretikere, der alle fokuserer på konstruktioner af køn og maskulinitet.

Pattaya som sted

Dette tema behandler mændenes subjektposition som sexturist, og hvordan Pattaya som sted muliggør denne form for udlevelse.

Som beskrevet i vores feltnoter følte vi, at vi som hvide, vestlige, unge kvinder stak ud i Pattaya. Pattaya opfattes derfor ikke som et sted designet til hvide, vestlige kvinder, men derimod til mænd og til opfyldelse af deres behov (bilag 1: 3, 11). Overalt i byen så vi hvide mænd enten alene, akkompagneret af en thaikvinde eller af en vestlig ven, hvilket også er med til at styrke vores opfattelse af byen som værende en mandeverden - en by koncentreret til og om mænd. Informant A beskriver Pattaya som "Disneyland for single adult males" (bilag 3: 58-59). Også Rick lægger vægt på, hvordan Pattaya fungerer som verdens sexhovedstad - en forlystelsespark, hvori man kan afprøve en masse fantasier (bilag 1: 17). At byens festgade, Pattaya Night Walking Street, bugner af høj musik, letpåkledte, nummererede, dansende kvinder og utallige muligheder for live sex og pingpong shows er ligeledes med til at skabe et billede af, hvad byen kan tilbyde (bilag 1: 5).

Hvor nogle mænd lægger vægt på, at det er billigt at leve i Thailand, kommer andre på grund af den massive sexindustri, der findes overalt i byen (bilag 1: 1, 10). Klart står det dog, at Pattaya fremmer en mulighed for at udleve en maskulinitet, mændene ikke kan udleve derhjemme - et sted, hvor manden kan få mere for "pengene", hvad end det drejer sig om økonomisk, social eller erotisk kapital.

Pattayas gader lokker med barer, stripklubber og massageklinikker, som alle er med til at styrke konnotationerne om Pattaya som værende “24-hour fun”(bilag 1: 12), som en tyrkisk mand beskrev det for os. Dette billede forstærkes af det forskellige merchandise, man kan købe i Pattaya, som er med til at kontekstualisere Pattaya som et sted, hvor alt er tilladt:

Billeder fra felten, november 2018

Skriften på t-shirtsene illustrerer mentaliteten i Pattaya og kan forstås som en ironisk kommentar til denne. Skriften bryder med idealet om ægteskabet som baseret på kærlighed, der ikke må “besudles” af økonomiske interesser (Groes-Green, 2006: 142). De mænd, der kommer til Pattaya, er selvudnævnte “bad guys”, der gør de ting, man ikke må andre steder, da det stritter imod et traditionelt vestligt moralkodeks. Informant A fremhæver sin motivation for at rejse til Pattaya som: “oh it was pure pleasure (...) the thai girls was one hundred percent my motivation for coming here [griner]” (bilag 3: 64). Man kan derfor postulere, at Pattaya muliggør en anden subjektposition end hjemme.

Forskellige typer mænd kommer til Pattaya af forskellige årsager. Eksempelvis talte vi med en mand fra Finland, som beskrev, at han kom til Pattaya på grund af de billige leveomkostninger (bilag 1: 11). Informant B lagde også vægt på, at pengene rækker længere i

Thailand, frem for eksempelvis Australien eller Europa (bilag 4: 207-2012). Som Chow-White beskriver, vælger sexturister ofte deres destination på baggrund af det lave prisniveau, som tillader mænd at hævde deres maskulinitet og udøve deres hegemoniske samfundsposition (Chow-White, 2006: 891-894). Vi er uvidende om, hvad B og den finske mand tjener, men vi ved, at de arbejder som henholdsvis toldbetjent og betonarbejder, hvilket måske ikke placerer dem øverst på den økonomiske rangstige i Vesten. Som før beskrevet rækker pengene længere i Pattaya, hvilket B og toldbetjenten netop er eksempler på, da deres økonomiske formåen er større her, hvorfor deres samfundsposition også kan siges at være det. Rick beskriver dog, hvordan han er nødt til at lægge et udførligt budget over sine udgifter, herunder hvor mange penge han må bruge på prostituerede om dagen. Førhen blev Rick revet med af de mange muligheder, Pattaya tilbyder, og endte med at bruge 600-700 dollars om dagen. Rick beskriver, hvordan nogle mænd kan miste sig selv i Pattaya ved at bruge alle deres penge. Det kan tolkes, at nogle mænd mister kontrollen ved at bruge alle deres penge på behovsopfyldelse, hvorfor man kan udlede, at Rick valgte at lave et så udførligt budget, så han ikke faldt i ligesom de andre (bilag 1: 15). Det kan tolkes, at Rick mener, at mænd skal være i kontrol og have styr på deres behov og udgifter, men selv har svært ved at leve op til dette. Hvis Rick brugte alle sine penge, ville han derved miste muligheden for at hævde sin maskulinitet via sin økonomiske magt.

Andre mænd kommer til Pattaya for at feste, hvilket i mange henseender bliver brugt som et synonym for at købe sex. Eksempelvis spurgte vi to amerikanske mænd, hvad formålet med deres rejse var, hvortil de svarede: "what do you do in Pattaya? We drink and party" (bilag 4: 2). Pattaya er som før nævnt kendt for at være "the sex capital of the world", hvorfor deres retoriske svar antyder, at alle besøgende er her med det samme formål: at købe sex (bilag 1: 17). Rick underbygger også denne pointe ved at fortælle, at han udelukkende kommer til Pattaya for at "get laid" (bilag 1: 13). Måden de italesætter nattelivet på, bliver således konstituerende for mændenes subjektposition som sexturister, da de gennem deres fortællinger både skaber Pattaya som sted og deres deltagelse, hvor man frit kan 'feste'. De skaber dermed et fælles indforstået sprog, der forsøger at nedtone det beskidte ved prostitution ved i stedet at benævne prostitution med den mere acceptable praksis: at feste (Neal, 2018).

Informant B's motivation adskiller sig dog fra vores øvrige informanter: "I come for holiday and the culture and eh all that, but obviously there is a lot of girls" (bilag 4: 83-84). Kulturen

er en vigtig faktor for B's valg af feriedestination. Man kan dog stille spørgsmålstegn ved, om det er den thailandske kultur han finder interessant, eller om det er kulturen, miljøet og de mange kvinder i Pattaya. Tilmed beskriver B sit indtryk af Pattaya således: "oh, I like it it's good, eh, nightlife is alright" (bilag 4: 58). Det første, han nævner, er Pattayas natteliv, hvorfor det kan tænkes, at det er kulturen eller miljøet i selve Pattaya, der trækker i ham.

En anden væsentlig faktor, der gør sig gældende for vores informanter, er, at de ikke skammer sig over deres gøremål i Pattaya:

*we come here because it's actually socially acceptable, you know, to buy sex here (...)
I'm not ashamed of it, for me it's the most honest relationship out there. They know why I am here and I know why they are here (bilag 3: 142-145).*

Informant A anser Pattaya som et frirum, hvor den ærligste form for forhold kan eksistere, i og med alt på forhånd er klarlagt og aftalt. A har selv mødt sin kæreste gennem prostitution i Pattaya, og det virker til, at A har et behov til at gøre forholdet mere oprigtigt end som så. Han forsøger at overbevise både os og sig selv om, at penge ikke har besudlet hans kærlighedsforhold, men derimod gjort det endnu mere oprigtigt. Han er dermed bevidst om idealet om, at kærlighedsforhold bunder i ærlighed. I et kæresteforhold ligger der en stolthed forbundet i det at have fundet en, man elsker, og som elsker en tilbage. I Vesten er idealet, at dette sker, uden at der er en økonomisk udveksling indblandet, og der er således ikke megen stolthed i at betale en kvinde for at være sin kæreste (Groes-Green, 2006: 142). Når A over for os har behov for at udfolde graden af ærlighed i relationer mellem sexturist og sexarbejder, samt at disse relationer er socialt accepterede, kan det tyde på, at han godt ved, at idealet om et kæresteforhold ikke er det, han udlever, set med vores vestlige øjne. A beskriver ærligheden i sit forhold således: "she is genuinely in love with me. She tells me: (...) "I want someone I can love and trust" - pretty amazing yeah" (bilag 3: 329-330). Det kan udledes, at han forsøger at redde sin stolthed ved at fortælle os, at deres forhold er mindst lige så ægte og oprigtigt, som hvis ikke der var penge indblandet, selvom han godt ved, at det lyder helt utroligt. Derudover forklarer han: "I pay my girlfriend 20.000 baht per month (...) she sends that to her family" (bilag 3: 299-303). Paradoksalt er det, at han samtidig er stolt af, at han 'redder' sin kæreste ved at yde økonomisk hjælp til hende gennem deres forhold. Dermed

kommer hele denne samtale til at handle om, at han skal redde sin ære over for os. Her bliver vores rolle som unge, hvide kvinder derfor også relevant, da vi i denne situation påvirker A's fortælling.

Under samtalen med Rick fortalte vi, at informant B ikke dyrkede 'nattelivet' i Pattaya, hvilket han slet ikke troede på. For Rick er der kun én ting, man kommer til Pattaya for – nemlig thaikvinderne (bilag 1: 14). Informant B har som beskrevet besøgt byen 15 gange, men det lader til, at han holder kortene tæt ind til kroppen, hvilket er i uoverensstemmelse med hans og Ricks udlægning af Pattaya som et ikke-tabuiseret sted at befærde sig for hvide, vestlige mænd (bilag 1: 17; bilag 4: 333-334). I interviewet med informant B forklarede han os udførligt, hvordan man begår sig i Pattayas natteliv:

I can see you haven't been much on the bar scene. So when you take a lady from the bar you gotta pay the bar. So different bars with different prices, just a normal beer bar I would say straight normal 300 baht, 500 baht (...) and the bar fines is for taking the lady from the bar. Part of it is because she can't work there while she leaves, so you pay the bar to take her (bilag 4: 272-278).

Man kan derfor undre sig over B's udlægning af hans gøremål, da han har en stor viden omkring sexturisme, i og med han eksplicit kan fortælle os om nattelivets spilleregler. B beskriver, hvordan han i modsætning til hjemme ikke bliver mødt med fordomme i Pattaya: "back home in Australia I don't talk to people there about Pattaya anymore because (...) they just don't get it" (bilag 4: 335-339). B ønsker således ikke at blive sat i bås som en sexturist og gør meget ud af at påpege, at han udelukkende tager til Pattaya som almindelig turist. Det kan dog tænkes, at B har svært ved at italesætte over for os, hvis han er sexturist, grundet de fordomsfulde bebrejdelser han er blevet mødt med i Australien. Dog har B haft forhold til lokale kvinder (Bilag 4: 91). Det er derfor svært at forestille sig, at den økonomiske forskel mellem de to parter ikke har været en faktor i forholdet, hvad end B har betalt for sex eller ej, hvorfor han til dels kan sige alligevel at være sexturist. Når han har behov for at distancere sig fra denne rolle, kan det tænkes, at han selv har fordomme om sexturister, som han er bange for vil blive vendt mod ham. Han vil gerne fremstå oprigtig og omsorgsfuld og altså ikke kold og beregnende eller som en, der tager del i en kvindenedgørende praksis, som kan være nogle af de fordomme, han før er blevet mødt med.

Informant A mener dog ikke, at sexturisme er kvindenedgørende, da han senere i interviewet forklarer, hvorfor man ikke skal have ondt af de lokale kvinder, der prostituerer sig selv:

they don't feel sad for themselves, it's kind of amazing (...) the girls can (...) make three to four times that [amount], so they do have their choices whether they want to do it or not (...) a lot of them are having a good time, no I don't feel sad for them but then again prostitution here does not have the same stigma that it does back home. They don't they feel bad for themselves (bilag 3: 362-373).

A indikerer således, at kvinderne har et valg, og at de har haft mulighed for at vælge et andet erhverv, men at de har valgt prostitution som deres førsteprioritet. Fortællingen om prostitution i denne kontekst er således en fortælling omkring kvinders frihed til selv at vælge. Et valg om at prostituere sig selv er måske lettere og mere omkostningsfrit at tage for kvinderne, da prostitution ikke har det samme stigma i Pattaya. Hvis A havde ondt af de prostituerede, ville dette medvirke til at indstifte et vist stigma, da det ville antyde, at der var noget problematisk ved prostitution. Ved ikke at have ondt af dem, kan man derfor sige, at han selv medvirker til at nedtone et eventuelt stigma.

Modsat A forklarer B, at det blot er kvindernes lod i livet at prostituere sig: "I don't know it is just the way the world is I suppose and I guess they say it's their position in the world" (bilag 4: 226-227). B legitimerer således også sexindustrien og dermed også hans egen deltagelse i denne praksis, uanset om han køber sex eller ej. De vestlige mænd er således eksistensgrundlaget for *sexscapet* i Pattaya (Gezinski et. al, 2016: 786). Når B forklarer, at det blot er skæbnen, der har placeret kvinderne i prostitution, anerkender han således ikke mændenes deltagelse i og medansvar for denne praksis. B forsøger ligeledes at frasige sig sit eget og dermed også andre mænds ansvar ved at påpege, at der også er kvindelige sexturister i Pattaya: "I've seen (...) not only men that come here to buy sex, I've seen ladies in bars [looking for] thai girls doing pretty much the same thing" (bilag 4: 216-217). B får det i højere grad til at handle om klasse, race og økonomisk status end køn. Derved indikerer han, at der er noget misogynt ved sexindustrien, som han prøver at nedtone. Det kan derfor tolkes, at A og B har brug for at retfærdiggøre deres egen deltagelse i sexindustrien i Pattaya, da de godt selv er klar over, hvad Pattaya repræsenterer.

Et andet sted i interviewet antyder informant A dog, at de prostituerede kvinder måske alligevel ikke har så mange valg, da han fortæller om en kvinde, han giver penge hver måned for at betale for hendes datters uddannelse:

Her mom had no choice. Her mom had to be a prostitute. I do want her daughter to have choices. If she decides that she wants to be it, that's fine. I want her daughter to have choices (bilag 3: 354-356).

Han beskriver, at datteren har mulighed for at vælge, fordi han har givet hende denne mulighed. Hun kan stadig vælge at være prostitueret, men har nu også alternativer, takket være ham. Hendes mor havde derimod ikke valg, men var nødsaget til at blive prostitueret, hvilket altså er i modstrid med hans tidligere udtalelser. Man kan undre sig over, hvorfor moren ikke havde disse valg - måske skyldtes det, at hun havde et barn at forsørge, hvilket dog er tilfældet for mange af de prostituerede i Pattaya (Bilag 1: 7-8; bilag 3: 179-180). Singh og Hart beskriver kvinders valg om at prostituere sig i Thailand således:

Of course, choice is a complex concept when examining the context in which choices are made. That commercial sex work often translates into more money for women and families who are struggling to support themselves in an increasingly globalized world sheds light on the real limitations on their agency (Singh & Hart, 2007: 165).

Denne komplekse kontekst giver altså thailandske kvinder begrænsede valgmuligheder, hvilket A ikke synes at anerkende, når han forholder sig til sexindustrien som helhed. Når han derimod skal fortælle om, hvordan industrien har påvirket de enkelte kvinder, han har et forhold til, viser det sig, at han godt kan se kvindernes begrænsede valgmuligheder i Pattaya. Som Damien Garrick beskriver, inviteres hvide, vestlige mænd til at udleve deres maskulinitet ved at føle sig som 'den hvide ridder', en mand der føler sig begæret og magtfuld (Gezinski et al, 2016: 786-787). Denne 'hvide ridder' bliver informant A her et eksempel på, når han fortæller, at han udover at betale sin thaikærestes familie også sponsorerer en anden thaikvindes datters skolegang. Man kan derfor hævde, at Pattaya muliggør en maskulinitet, hvor mænd som 'den hvide ridder' kan være forsørger for flere

kvinder og dermed tilbyde kvinderne flere valg, som de ikke ellers ville have haft. Der ses derfor også en generel opfattelse fra mændenes side af, at Pattaya kræver dem som 'de hvide riddere' for at kunne opretholde thaikvindernes levestandard.

Rick skaber også en fortælling om sig selv som 'den hvide ridder', da han ofte blander sig, hvis andre mænd ikke behandler de lokale kvinder ordentligt. Rick fortæller desuden, at han engang sendte en sexarbejder blomster, da hun gennemgik en svær periode (bilag 1: 14). Informant B beskriver ligeledes, hvordan kvinderne arbejder i byen udelukkende for at kunne forsørge deres familier:

most of the girls working in bars here are looking out for their family back in their village. A lot of them have maybe have got children and their children stay at home in the village and their mother, or grandparents, their sister looks after the kids (bilag 4: 178-180).

Det kan derfor tolkes, at mændene ved at købe kvindernes tid, hvad end der er prostitution involveret eller ej, agerer som medforsørgere. Pengene, man betaler for sine egne behov, går derfor også til kvindens behov, hvorfor mændene måske er af den opfattelse af, at pengene går til et godt formål, men hvor kvinderne samtidig hjælper mændene. Tjenerinden Pop beskriver, at hun gerne vil have en *farang*-mand, da hun på den måde er sikret økonomisk (bilag 1: 7). Der ses altså en tendens til, at Pattaya er blevet et økosystem, hvor alle er blevet afhængige af hinanden.

Maskulinitet og lokale kvinder

I dette afsnit vil vi fokusere på passager fra vores empiri, der forholder sig til informanternes forhold til og erfaringer med lokale kvinder i Pattaya.

Informant A har som nævnt en thailandsk kæreste og adskiller sig derfor både fra B og Rick. Da vi spørger A ind til, hvor længe han har været i et forhold med sin kæreste, siger han: "I've been with her one year now. Yes, eleven months too long. No I'm joking. She's a good girl, she's great (...) she's a wonderful girl (...) but she is a jealous, insecure one" (bilag 3: 91-99). A positionerer sig således i modsætning til sin kæreste ved at påpege, at han ikke

besidder de omtalte karaktertræk: jalousi og usikkerhed. Han beskriver endvidere, hvordan hans kæreste gerne må give handjobs til sine massagekunder, hvis hun har lyst, fordi han ikke er “a jealous person” (bilag 3: 305). Det kan udledes, at A har opnået en maskulin position, hvor han ikke føler sig truet af andre mænd eller maskuliniteter, da han føler, at han selv har kontrollen over, om hun giver handjobs eller ej: “she’s honest with me and (...) if I told her not to do it, she would stop in a heartbeat” (bilag 3: 307). Det at være jaloux og usikker tildeles en feminin karakter og stemmer dermed ikke overens med det at være ‘en rigtig mand’. Der er nogle særlige omstændigheder knyttet til deres kæresteforhold, i og med det til dels er kærestens job at have seksuelle relationer til andre mænd. Hvis han forbød hende at gøre dette, hvilket ifølge A er en mulighed, ville han risikere selv at fremstå jaloux og usikker. Kæresten har magten til at være utro, men A har magten til ikke at lade sig påvirke af dette. Hvis han lader sig påvirke og beder hende om at stoppe de seksuelle relationer, afgiver han således magt til de andre mænd, hvis hun bliver ved med at prostituere sig selv. Når han accepterer relationerne, opretholder han således sin egen magt, både overfor hende, men også overfor andre mænd, da han på den måde har en forestilling om, at han selv har magten til at bestemme, om hun må prostituere sig eller ej.

Da vi spørger mere ind til A’s relation til sin kæreste, og hvordan de mødte hinanden, fortæller han:

actually I met her like three years before (...) she gave me some massages (...) I was actually interested in in in another girl at the time (...) so I didn’t see her again until one year ago. I was just walking by (...) and she just happened to see me, and she just come yelling out (...) like: “thirak”, which is “darling, boyfriend” (...) and she just give me a big old hug and then she would not let go. So for three years, (...) she tells me: from the first time she met me, she was madly in love with me back then, so she stayed in love and just kept hoping that I would come back. And this is the story she’s telling me. True love is happening, she seems sincere (bilag 3: 102-111).

A indikerer, at det måske netop bare er en historie og ikke ægte kærlighed ved første blik. Han nævner dog, at hans kæreste virker oprigtig, hvilket Annick Prieur og Arnshild Taksdal beskriver som værende typisk for prostitutionskunder, der “beskytter seg mot å se realitetene

i forholdet til den prostituerede – de later som om forholdet har de samme kvaliteter som gjensidige forhold har” (Prieur & Taksdal i Reinicke, 2004: 84).

Informant B beskriver mere eksplicit, hvordan den opmærksomhed, man får fra pigerne i Pattaya, måske ikke kan tages for gode varer: “I like the girls and the attention although it’s probably not real (...) it’s silly but...” (bilag 4: 88-89). B er altså opmærksom på, at de lokale kvinder giver de vestlige mænd opmærksomhed med det formål at tjene ekstra penge. Rick beskriver ligeledes, at de lokale kvinder forventer penge til alt, eksempelvis taxa, når de er færdige hos kunden. Han fortæller i forlængelse heraf, at forholdene i Pattaya er mere kliniske og forretningsprægede (Bilag 1: 14). På trods af disse betragtninger som både A, B og Rick har gjort sig, er A og Rick enige om, at kvinderne er troværdige og oprigtige, når de er sammen med dem, hvilket A beskriver således: “the girls here are much much more genuine (...) they actually have a (...) genuine interest in actually also being your friend yes” (bilag 3: 169-170). Ydermere beskriver Rick, at man godt kan få “the girlfriend experience” med en prostitueret i Pattaya. Han lægger vægt på, at han aldrig selv har oplevet at være sammen med en prostitueret, hvor han følte, at hun ikke havde lyst til ham (bilag 1: 14). Både A og Rick positionerer dermed dem selv som særlige og attraktive mænd, der står i modsætning til de andre mænd, som kvinderne angiveligt ikke har lyst til at være sammen med. A og Rick konstruerer således et billede af dem selv som mænd, der performer en maskulinitet, der er mere efterstræbelsesværdig end den, andre mænd performer. Oplevelsen af de thailandske kvinder i Pattaya som værende kærlige, oprigtige og venlige er således i overensstemmelse med Singh og Hart, der beskriver, hvordan thaikvinder opfattes som omsorgsfulde og underdanige. De beskriver desuden, hvordan thailandske kvinder også tilbyder partnerskab. Dette er ligeledes i overensstemmelse med A og Ricks erfaringer, som ifølge Singh og Hart antyder de racistiske og orientalistiske undertoner, der findes i den thailandske sexindustri, hvor hvide, vestlige mænd anser deres hvidhed som statussymbol, der gør dem attraktive for sexarbejderen (Singh & Hart, 2007: 161-162). I denne kontekst får den hvide, vestlige mand hegemonisk status i forhold til, hvad der er mest efterstræbelsesværdigt, hvilket Pop ligeledes beskriver. Hun dater selv kun *farang*-mænd, da hun synes, de er mere attraktive, samtidig med at de kan forsørge hende. De thailandske mænd finder hun ikke interessante, ligesom hun fortæller os, at de heller ikke finder hende interessant i modsætning til *farang*-mænd. Derudover oplever Pop, at *farang*-mænd er interesserede i thailandske kvinder, da de er smukke og har smuk, brun hud, mens

skønhedsidealet for thaimændene er lys hud (bilag 1: 7-8). For Pop er der både et økonomisk aspekt og et statussymbol i at være sammen med en hvid mand. Den hvide mand kan både forsørge hende og hendes familie, og hun kan til gengæld være hans unge, smukke, eksotiske kæreste. De thailandske kvinder spiller således en rolle i forhold til konstruktionen af den hegemoniske maskulinitet i Pattaya.

B beskriver forholdet mellem sexturister og lokale kvinder i Pattaya:

women here still come over (...) when you go to a bar, and they come and sit like: "can I get you a drink" or whatever. (...) Even if you want something from 7/11 or whatever, that sort of thing, buy me cigarettes (...) but I will say, that's not me. If I want some cigarettes, I'll go over there myself (bilag 4: 117-120).

B tager afstand fra denne måde at tillade kvinder at opføre sig på overfor ham, da det ikke er noget, han har lyst til. Han oplever dog mange mænd, der behandler kvinderne dårligt: "I see some men come to the bar and I tell you it's disgusting how they're treating the women and how they speak to them" (bilag 4: 228-229). Relationen mellem sexturister og lokale kvinder, som B refererer til her, fastholder således mændene og kvinderne i et ulige magtforhold. Ifølge Connell og Messerschmidt er det mænds adfærd, der fortsat muliggør dominans og nedvurdering af kvinder i et samfund (Connell & Messerschmidt, 2005: 832). Connell og Messerschmidt anerkender dog kvinders agens i konstruktionen af et ulige magtforhold mellem sexturister og lokale kvinder. Kvinderne performer således en femininitet, som sexturisterne finder ønskværdig og attraktiv - en femininitet der i høj grad er seksualiseret og underdanig (Connell & Messerschmidt i Bishop & Limmer, 2018: 284). Denne seksuelle og underdanige femininitet er anderledes end den femininitet, som er ved at vinde indpas i Vesten, hvor #MeToo-kampagnen og fjerdebølgefeminismen er omdiskuterede emner. Når kvinderne eksempelvis går i 7/11 for mændene, indtager de en underdanig rolle, hvilket også kan være et udtryk for deres agens, hvor de ved at opfylde mændenes behov kan få et positivt udfald af relationen. Den hegemoniske maskulinitet i Pattaya ønsker således at fastholde kvinderne i et ulige forhold, hvor kvinden er underordnet manden. På den anden side ses det, hvordan kvinderne formår at udnytte denne underordnede position. Mændene får lov at føle sig overlegne, fordi kvinderne lader dem føle det. Det *sexscape*, som Pattaya udgør, bliver aldrig udfordret, fordi alle parter opretholder det. *Sexscapet* er således skabt til at opretholde

mændenes opfattelse af dem selv som magtfulde, overordnede og hegemoniske. At de vestlige mænd søger denne hegemoniske maskulinitet i Pattaya tyder på, at det ikke er en position, der er tilgængelig for dem i Vesten. Dette ændrer dog ikke på, at den eneste position, der er tilgængelig for kvinderne, er den underordnede. Thai kvinderne har magten til at indstifte dette hierarki, men de har således ikke magt til at indtræde i den overordnede position i hierarkiet.

Et andet eksempel på, hvordan mændene performer deres maskulinitet overfor de lokale kvinder, er deres forhold til tjenerinderne på barerne og restauranterne. På barerne lagde vi mærke til, hvordan mange mænd, når de er færdige med deres øl, forsøger at få øjenkontakt med tjenerinden og vifter med øllen i strakt arm for at signalere, at de vil have en ny (bilag 1: 12). Denne upersonlige, distancerede, nærmest ubehøvede måde at bestille en øl på så vi kun blive praktiseret, når mændene ikke var i gang med at lægge an på en tjener. Som før beskrevet griber Rick ofte ind, når mænd opfører sig dårligt overfor thaikvinderne. Han fortæller, at nogle måske tror, de kan behandle de lokale kvinder som 'subhuman beings' (bilag 1: 17). Ricks beskrivelse af mænds adfærd, og hvordan nogle mænd behandler kvinder som underordnet dem selv, kan igen knyttes til Singh og Harts pointe om, at nogle sexturister kommer for at udleve en racialiseret, seksuel fantasi (Singh & Hart, 2007: 161-162). Dette understøttes af Gezinski et al., der beskriver, at sexturister kan udleve fantasier om dominans og magt i henhold til køn, race, klasse og nationalitet (Gezinski et al, 2016: 786-787). Vi har før beskrevet, hvordan mændene agerer som 'den hvide ridder', når de yder økonomisk støtte til de lokale kvinder. Her ses det, hvordan rollen som 'den hvide ridder' forstærkes, når mændene beskytter de lokale kvinder fra de mænd, der behandler dem dårligt. Dermed tager de afstand fra den type sexturist, Garrick kalder 'the macho lad' (Gezinski et al, 2016: 787-788). Rollen som 'den hvide ridder' fordrer dog, at nogen skal reddes - i dette tilfælde de lokale kvinder. Her bliver mændene således både beskyttende og forsørgende, hvilket der ligger noget grundlæggende hegemonisk maskulint i. Hertil kan man stille spørgsmålstegn ved, om Rick og B har opnået en hegemonisk maskulinitet gennem deres beskyttende adfærd og forsørgende rolle, når det er thaikvinderne, der har muliggjort, at de har kunnet indtage disse positioner.

Hvis mændene sad alene på en bar eller restaurant, oplevede vi derimod, hvordan kemien og interaktionen mellem kunde og tjenerinde var anderledes. Vi observerede eksempelvis, at de

kvindelige tjenere gav mændene mere opmærksomhed end os. Vi oplevede både, at en tjenerinde flettede fingre med en kunde, og at en anden kunde aede en tjenerinde på kinden (bilag 1: 5, 9). I disse situationer, hvor mændene lægger an på de kvindelige tjenere, opfører de sig markant anderledes. Der er altså forskel på, hvordan mændene performer deres maskulinitet i forhold til, om de er alene, om de er sammen med andre hvide mænd, eller om de prøver at lægge an på en kvinde.

Interaktionen mellem mændene og de lokale kvinder på restauranterne virkede grænseoverskridende for os, da mændene ofte rørte ved kvinderne, aede dem eller holdt fast i deres hænder, hvilket er meget anderledes end forholdet mellem kunde og tjener i Vesten (bilag 1: 5, 8, 9). En sådan situation oplevede vi på en restaurant mellem en ældre norsk og tydeligt beruset mand og en kvindelig tjener, Chloe. Vi fandt den norske mand utiltrækkende og ubehagelig. Han ville have Chloe til at tænde hans cigaret, og da han spildte sin drink ud over bordet og gulvet, skulle hun også, sammen med de andre tjenerinder, tørre op efter ham (bilag 1: 7). Vi fik fornemmelsen af, at han i høj grad udnyttede de privilegier, der knytter sig til hans køn, etnicitet, klasse og alder i denne kontekst. Pop synes dog, at han var en god fyr, der behandlede thaikvinderne godt (bilag 1: 7). Dette eksempel illustrerer dermed forholdet mellem vestlige mænd og lokale kvinder i Pattaya. Når nordmanden sammen med de andre mænd indtager en dominerende position, muliggør det, at thaikvinderne kan indtage en underdanig og seksualiseret position, hvor de selv udnytter situationen og det ulige forhold mellem manden og kvinden (Connell & Messerschmidt i Bishop & Limmer, 2018: 284).

Dating i Vesten kontra Pattaya

Gennem vores feltarbejde fik vi indblik i, hvordan forhold og dating ifølge vores informanter i Pattaya adskiller sig fra Vesten, hvilket vil blive beskrevet i følgende afsnit.

Informant A beskriver, hvordan dating i Pattaya foregår i omvendt rækkefølge af, hvad det gør i Vesten, men at det er mere optimalt på denne måde: “you have sex first and then find out that you can be friends. Even back home you know you’re friends first. It’s just kind of opposite” (bilag 3: 131-132). Selvom de seksuelle relationer i Pattaya ikke nødvendigvis varer særlig længe, kan de stadig føre til varige venskaber (bilag 3: 128-133). Det kan tydes således, at A ikke har erfaringer med, at kortvarige seksuelle relationer i Vesten fører til

venskaber. Samtidig fremhæver han, at han har haft sex med mange kvinder i Pattaya, hvilket siger noget om, at kvinderne her gerne vil indgå i disse kortvarige relationer. Dette adskiller sig måske ligeledes fra hans erfaringer fra USA. Selvom det fungerer mere optimalt i Pattaya, beskriver han, hvordan det samtidig er “weird” (bilag 3: 130), hvilket antyder, at det i hvert fald adskiller sig fra den måde, tingene normalt fungerer på.

Rick fortæller, at han ligeledes synes, forhold og dating fungerer mere optimalt i Pattaya. Han påpeger flere gange, at man altid betaler for sex på én måde eller en anden (bilag 1: 13, 14). Hvor man som mand derhjemme skal betale for en middag eller en date, betaler man i Pattaya direkte for sex, hvilket er mere simpelt og direkte. Dating derhjemme kræver desuden en masse forarbejde, hvor man eksempelvis skal gøre rent i sit hjem, når man inviterer en kvinde på besøg, men alt det kan man springe over i Pattaya. Rick kan her få succes på kvindefronten uden at gøre sig umage, da penge her alene gør ham tilstrækkelig. Rick fortæller, at det kræver et par dage at omstille hjernen, når man ankommer til Pattaya, da man skal vænne sig til, at dating her er helt anderledes end derhjemme (bilag 1: 17). For tiden dater han en kvinde derhjemme, men han siger, at han ved, hun med tiden vil give ham “bullshit” (bilag 1: 17). Det kan forstås således, at Rick forventer, at kvinden med tiden vil blive til besvær eller have forventninger, han ikke kan eller vil leve op til. Han har af samme grund ikke fortalt hende, hvad han laver i Pattaya (bilag 1: 17). Pattaya kommer dermed til at virke som en modsætning til Vesten, da der ikke er noget “bullshit”, ingen skjulte hensigter eller kurtageri, men derimod simpel udveksling af sex for penge.

I henhold til Ricks udlægning af dating i Pattaya kan man derfor argumentere for, at Pattaya muliggør en anden subjektposition for mændene, hvor der ikke gælder samme regler for og forventninger til dating. Her er der ingen forventninger til, at mændene lever op til det, mænd skal leve op til derhjemme. Uvisheden om hinandens behov og alle de forventninger, der er til et forhold, som ikke bliver beskrevet eksplicit, findes ikke i Pattaya. Mændene oplever måske, at de ikke kan leve op til disse forventninger derhjemme og skaber en fortælling om, at de ikke vil leve op til dem, så de undgår at tabe ansigt. Måske har de svært ved at afkode de vestlige kvinders forventninger, eller måske ved de bare, at de ikke besidder en eftertragtet maskulinitet i Vesten. Derfor er det nemmere for dem at begå sig i Pattaya, hvor der kun kræves en ting: penge. Rick siger endda, at han har hørt nogle thaikvinder sige, at de hellere dater grimme vestlige mænd, da de er sødere end de flotte mænd (bilag 1: 19). Altså ses der

en tendens til, at de egenskaber, der ikke er eftertragtede derhjemme, har den modsatte effekt i Pattaya ifølge mændene selv.

Sex lader til at være Ricks primære motivation for at date. Dette kommer til udtryk, når han beskriver, hvordan man altid betaler for sex. Her bliver en date og de udgifter, der er forbundet med den, set som et middel til at opnå sex. I Pattaya kan man altså fjerne et par led fra ligningen og samtidig sikre sig at man opnår det ønskede resultat: sex.

Singh og Hart beskriver som tidligere nævnt, hvordan thailandske sexarbejdere i modsætning til vestlige opfattes som underdanige, omsorgsfulde og kærlige (Singh & Hart, 2007: 161-162). Ifølge Rick er thaikvinderne ikke underdanige, men de udviser en form for respekt, som vestlige kvinder ikke gør (bilag 1: 14). Han italesætter sig selv som en mand, der fortjener respekt, især hvis han har brugt penge på en kvinde. Når Rick efterspørger respekt, kan det tyde på, at han før har oplevet det modsatte i Vesten, hvorfor han tager til Pattaya. Her får Rick 'valuta for pengene', og man kan derfor argumentere for, at Rick opfatter kvinderne som en "(...) vare, man hiver ned fra en hylde" (Marianne Egense i Reinicke, 2004: 86). Netop denne mentalitet beskriver Reinicke også, nemlig at mænd som prostitutionskunder ofte ser sig selv som normale "kunder" på linje med eksempelvis kunder i en tøjbutik (Reinicke, 2004: 77).

Både informant A og Rick beskriver, at de ikke har haft held med kærlighedsforhold i Vesten. A fortæller, at han var single, inden han flyttede til Pattaya og nævner det flere gange gennem interviewet, især når det handler om hans motivation for at tage til Pattaya (bilag 3: 22, 67, 157). Indtil han var 40 ønskede han dog at blive gift, men "that just seemed never to be in the cards" (bilag 3: 159). Rick har haft forskellige forhold, der alle er gået i stykker, og har blandt andet fået et barn med en ekskæreste. Kvinden var ham dog utro, og han fortæller, at det har taget ham lang tid at komme sig over bruddet med hende (bilag 1: 13, 15). Disse to eksempler tyder på, at begge mænd har oplevet at føle sig utilstrækkelige eller ikke besidde de kvaliteter, kvinder i Vesten efterspørger. Omvendt kan det også forstås således, at kvinderne i Vesten ikke har det, som mændene leder efter. Informant A har nu fundet en kæreste i Pattaya, hvilket kan medvirke til at bekræfte ham i hans maskulinitet og i, at han har noget at tilbyde kvinder.

Rick joker med, at han har blokeret ord som ægteskab fra sin hjerne, hvilket kan tolkes som, at han ikke længere søger de længevarende forhold, men kun ønsker de korte relationer, der primært drejer sig om sex. På samme måde fortæller B, at han aldrig har været gift, men

tilføjer - måske lidt ironisk - "I'm lucky" (bilag 4: 41). Dette kan betyde, at både Rick og B ikke synes, ægteskab er ønskværdigt. I forlængelse af Ricks tidligere udtalelser kan det tænkes, at han mener, at ægteskab resulterer i for meget "bullshit". Sexturisme kan ifølge Hobbs et al. forstås som en søgen efter perfekt femininitet og maskulinitet (2011: 90). Idet ingen af mændene kunne opnå den perfekte maskulinitet derhjemme i form af et forhold med en kvinde, kan det derfor tolkes således, at de er taget til Pattaya i stedet. Informant A bliver nu bekræftet i hans maskulinitet, mens de to andre i stedet har fundet en kontekst, hvor de ikke oplever, at der er en forventning om, at forhold skal være længerevarende eller baseret på dybe, følelsesmæssige relationer. Rivers-Moore beskriver i hendes studier af sexturisme i Costa Rica, hvordan mange sexturister fortæller om deres ekskone: "(...) the ex-wife also seems to evoke a deep sense of injustice and hurt. Northern women were materialistic and demanding feminists (...)" (2011: 404). Denne beskrivelse passer til dels på Rick, der gennem interviewet flere gange fortæller om sin ekskæreste, som er meget jaloux og kontrollerende og har truet med at holde ham fra kontakt med deres fælles barn (bilag 1: 13, 15). Det kommer til at fremstå som om, det især er besværlighederne ved dette forhold, der nu har gjort, at han har afskrevet den slags langvarige romantiske relationer. Det kan derfor udledes, at han i nogen grad har opgivet kærligheden i Vesten. Informant A fortæller, at dette er tilfældet for mange af de mænd, der kommer til Pattaya:

a lot of guys come over here, you know, they've been single men, sometimes guys are divorced and they are depressed back in their home country, you know, they don't think they're ever meet another girl again (bilag 3: 274-277).

Gennem bruddet med ekskæresten kan det tolkes, at Rick har fået en følelse af, at hans maskulinitet har været truet, da hun har begrænset hans muligheder for at være sammen med andre kvinder (bilag 1: 13, 15). Ydermere fortæller han, at han efter dette brud har svært ved at skulle investere sig følelsesmæssigt i nye forhold, men at han kommer til Pattaya et par gange om året for at få tilfredsstillet sine seksuelle behov (bilag 1: 15). Ifølge Reinicke kan prostitution "både tilfredsstille rene seksuelle ønsker og samtidig være svaret på følelsesmæssigt afsavn" (Reinicke, 2004: 86). Det kan tolkes således, at Rick er blevet såret og derfor i stedet søger seksuelle relationer, der kan udfylde det følelsesmæssige afsavn. Reinicke beskriver derudover også, hvordan mænd, der er i krise, hvad end det er en

personlig krise eller en maskulinitetskrise, er mere tilbøjelige til at besøge en prostitueret. I Ricks tilfælde kan man både tale om en personlig krise, da hans følelser er blevet sårede, og en maskulinitetskrise, da ekskæresten har kontrolleret ham og hans frihed til at være sammen med nye kvinder efter hende. Han har således ikke haft selvstændighed til at bestemme over sin egen seksualitet - men det kan han i Pattaya. Rick orker ikke de følelsesmæssige relationer, da han ikke har lyst til at blotte sig og risikere at blive såret igen. Han indrømmer dog over for os, at han er blevet såret, hvilket også kan tyde på, at han i en vis grad er i kontakt med sine følelser. Her kan det tænkes, at vores subjektposition som kvinder gjorde det muligt for Rick at tale om og stå ved disse følelser (Reinicke, 2004: 73). Rick talte i flere timer og vi fik indtrykket af, at det var en lettelse for ham at kunne fortælle nogen om disse følelser (bilag 1: 19). Hvis vi derimod havde været tre unge mænd, kunne det tænkes, at Rick i stedet for at tale om sine følelser ville dele ud af hans erfaringer med gode "massagesteder" i Pattaya.

Rick fortæller desuden, at nogle prostituerede i Pattaya kun vil være sammen med den samme kunde 1-2 gange, da de er bange for at udvikle følelser for manden og blive såret, når han rejser hjem (bilag 1: 14). Dermed indeholder prostitutionsrelationer i Pattaya også et vist element af en følelsesmæssig relation, selvom denne ofte ikke kan være langvarig, da mændene ofte rejser hjem igen. Dette kan igen medvirke til at understøtte en oplevelse af, at prostitution ikke kun kan tilfredsstille seksuelle behov, men også følelsesmæssige, dog på en anden måde end forhold i Vesten. Forholdet til sexarbejderen kan ifølge Rick derfor opfylde de samme behov som andre forhold, men uden alt besværet og det ekstra arbejde. Når sexarbejderne siger, at der er risiko for, at de kan få følelser for deres kunder, er det ligeledes med til at få mændene til at føle sig eftertragtede og attraktive. I Pattaya kan de dermed konstruere sig selv som mænd, der har noget at tilbyde kvinder. De er faktisk helt uimodståelige for de lokale sexarbejdere, der ikke kan undgå at blive forelsket i mændene. Ricks selvfortælling bliver således et udtryk for, hvad Rick anser som en eftertragtet maskulinitet. I Pattaya forelsker kvinderne sig i ham, helt uden at han har gjort sig umage. Selvom han ikke er interesseret i en følelsesmæssig relation, kan han godt lide at få det til at fremstå som om, han er eftertragtet.

Konstruktion af maskulinitet mellem sexturister

Følgende afsnit fokuserer på sexturisters indbyrdes forhold, samt hvordan Pattaya muliggør et socialt netværk mellem sexturister.

Pattaya sætter perfekte rammer for mænd, der har lyst til en ferie, hvor de kan få lov til at være mænd. Overalt lokkes mændene ind på barer eller massagesteder, hvor kvinder i korte kjoler og høje stilletter er klar til at massere dem eller servicere dem på anden vis (bilag 1: 1). Byen tilbyder således mændene et manderum, hvor det er muligt at se verden ud fra et mandeperspektiv, hvilket Reinicke beskriver som *mandehørm* (Reinicke, 2004: 73). Da alle turister hovedsageligt er hvide, vestlige mænd, får vi en oplevelse af, at dette manderum eksisterer alle steder i Pattaya. Der findes stripklubber og barer overalt, som uofficielt kun er henvendt til mænd, hvor de frit kan gøre, hvad der passer dem, uden at skjule noget og uden at føle skam. Da vi besøgte en stripklub, sad der en mand på omkring 40 år alene over for os. En af pigerne, der arbejder på klubben, sad ovenpå ham og gned sig mod ham, mens de kyssede. En anden mand på klubben trak en kvindes trusser til side og slikkede hende. Mange af gæsterne synes at lægge mærke til os, på trods af at vi blot sad ved et bord og drak en øl. De mænd, der praktiserede oralsex eller anden seksuel omgang med kvinderne, synes derimod at glide fuldstændig ubemærket hen (bilag 1: 10-11). Bishop og Limmer påpeger, hvordan Pattaya er et "masculinity-affirming social space", hvor mændene bekræfter hinanden som sexturister, og hvor de tør stå ved deres adfærd og lyster (Bishop & Limmer, 2018: 280). Mændene er således med til at bekræfte hinanden i, at de er mænd i dette manderum, da ingen adfærd synes at være for meget - det er blot mandehørm. Ifølge Reinicke kan mandehørm ikke opnås, hvis der er kvinder til stede (Reinicke, 2004: 73). Vi fik fornemmelsen af, at lokale kvinder i Pattaya ikke opfattes som et forstyrrende element i mandehørm, på trods af at de er kvinder. De er derimod en del af mandehørm og indgår som rekvisitter i dette rum. Således er de lokale kvinder eksistensgrundlaget for mandeverdenen i Pattaya. Vi som hvide kvinder bliver derimod et forstyrrende element i mandehørm, hvor vores hvidhed blev afgørende for, hvordan vi ikke kunne agere som rekvisitter i mandehørm på samme måde som thaikvinderne.

Udover at bekræfte hinanden i at de er mænd, udfordrer mænd også hinanden for at bevise deres maskulinitet, hvilket i høj grad gør sig gældende for Rick (Reinicke, 2011: 210). Rick beskriver, hvordan ham og hans ven, som han tit er i Pattaya med, har en tendens til at konkurrere mod hinanden. Dette kom til udtryk, da Rick tog en "ladyboy" (bilag 1: 16) med hjem i den tro, at hun var en kvinde, som han endte med at have analsex med. På den ene side er det jævnfør den heteroseksuelle matrice ikke maskulint for en mand at begære en anden mand (Stormhøj, 1999: 57). Idet Rick var den aktive i den seksuelle relation, kan det på den anden side ses som en hævde af Ricks maskulinitet. Maskulinitet kan dermed godt hævdes i en relation mellem to mænd gennem en feminisering af den anden. Rick påpeger, at transkvinden var enormt smuk og fremhæver hendes femininitet. Det kan forstås således, at Rick ikke føler, det var særlig maskulint at have sex med en kvinde, der ikke har en vagina. Han forsøger dog at kompensere for dette ved at påpege hendes feminine udtryk og udseende, og han beskriver hende som den perfekte kvinde, der derudover giver det perfekte blowjob (bilag 1: 16). Dermed kan Rick konstruere sin egen maskulinitet i modsætning til denne perfekte femininitet. På et senere tidspunkt datede Ricks ven en thaikvinde i en længere periode, som han efterfølgende fandt ud af også var en transkvinde (bilag 1: 16). Hele historien bliver dermed ifølge Rick også et udtryk for den interne konkurrence mellem de to mænd, hvor de forsøger at overgå hinanden for at bevise deres maskulinitet (Reinicke, 2011: 210). Derudover har de i fællesskab skabt en fortælling om, at sex med en transperson er acceptabelt, fordi transkvinderne var meget feminine. Således opfatter de ikke hinanden som mindre maskuline, det er blot en del af oplevelsen af at være i Pattaya, og man kan argumentere for, at dette igen bliver et led i Rick og vennens interne mandehørm, der netop bekræfter dem i, at de er mænd.

Under vores samtale med Rick, følte vi, at han udfordrede os. Selvom Rick var bevidst om vores formål med rejsen til Pattaya, foreslog han, at vi skulle forsøge at gå ind på en massageklinik hver for sig, da vi måske ville blive tilbudt seksuelle ydelser. Vi fik et indtryk af, at han opfattede os som medsexturister, og det virkede som om, han forsøgte at inkludere os i denne praksis, netop ved at udfordre os, ligesom han udfordrer sin ven (bilag 1: 16). Her ses det igen, hvordan hvidhed bliver afgørende for positioneringen mellem vestlige turister og de lokale kvinder. Når Rick inkluderer os i sexturismen, forstyrrer vi denne, som ellers er en maskulin praksis i Pattaya. Dermed forstyrrer vi også den heteronormative orden, da vi kan

indgå i en homoseksuel, kvindelig relation. Køn bliver her underordnet, og vores hvidhed bliver i stedet adgangsgivende for denne praksis. Dette indikerer, at magt i Pattaya ikke kun knytter sig til køn, men også race, hvor hvidhed samtidig bliver et symbol på økonomisk magt.

I forlængelse heraf oplevede vi, at Rick ville gøre os til insidere, så vi kunne få større forståelse for ham og hans subjektposition som sexturist, hvilket tyder på, at han har brug for bekræftelse. Det kan tolkes således, at han overfor os blev usikker på, om han lever op til den hegemoniske maskulinitet grundet denne praksis. Det ville derfor være fordelagtigt for Rick at inkludere os i denne, så vi netop kunne bekræfte ham. Invitationen kunne også virke som en udfordring, hvor vi var nødt til at acceptere udfordringen, hvis vi ikke - ud fra et mandeperspektiv - ville tabe ansigt. Vi var samtidig nødt til at acceptere udfordringen, hvis Rick ikke skulle tabe ansigt, da vi ellers antydede, at hans praksis var problematisk.

En anden måde, hvorpå mændene kan bekræfte hinanden, er via deres netværk i Pattaya. A siger: "Oh, I have many friends, like (...) I probably have about a hundred friends from around the world" (bilag 3, 205-206). I Pattaya er A ikke socialt malplaceret, som han måske er der hjemme, hvilket han udtrykker således: "I have a very sick and warped sense of humor, so I can be more myself [in Pattaya]" (bilag 3: 79-80). Igen ser vi, hvordan Pattaya muliggør, at A kan være sig selv, hvor der er plads til ham og hans humor. A fortæller desuden: "Pattaya is kind of like a melting pot. Here is people from all over the world yeah, I mean, it's amazing how well people get to get along here" (bilag 3: 222-223). Nationalitet er dermed ikke afgørende for mænds socialisering i Pattaya, da de bindes sammen i et nyt fællesskab med sexturisme som fællesnævner.

B fortæller, hvordan det sociale netværk er hans drivkraft for at tage til Pattaya: "I'm sort of looking at maybe living here at some stage but (...) I just come here for the holiday as friends were coming and seeing friends and yeah" (bilag 4: 61-63). Det kan udledes, at han måske ikke føler, at han har samme sociale netværk i Australien, hvorfor han føler sig bedre tilpas og accepteret i Pattaya. På trods af at B hævder, at det sociale aspekt fylder mere end det seksuelle, er han alligevel stoppet med at fortælle folk om Pattaya: "I used to tell people at home a lot about Pattaya ... people who have never been here, they just don't get it" (bilag 4: 338-339). Dette gør sig ligeledes gældende for Rick, der fortæller, at hans venner ikke ville forstå, hvad han laver i Pattaya (bilag 1: 17). Når mændene hævder, at folk derhjemme ikke

forstår, tyder det på, at sexturisme er socialt uacceptabelt ud fra et vestligt moralkodeks. Det kan derfor skabe en tryghed for mændene, at de i Pattaya har et netværk af ligesindede. Det antyder, at mændene, selvom de er i Pattaya, er påvirket af deres vestlige forståelse af prostitution, da de har behov for at bekræfte hinanden i, at sexturisme er acceptabelt.

A er i modsætning til B og Rick “very open and honest about it (...) if I was actually ashamed of it, I probably shouldn’t be doing it” (bilag 3: 235-238). A positionerer sig dermed i modsætning til de sexturister, som ikke står ved deres gøremål i Pattaya. A er opmærksom på, at andre vestlige mænd har svært ved at stå ved deres handlinger i Pattaya. Han tegner et billede af sig selv som den ideelle sexturist og giver udtryk for, at den hegemoniske maskulinitet er en mand, der tør stå ved sine aktiviteter som sexturist.

Maskulinitet og lokale mænd

Vores informanter beskriver på forskellige måder deres maskulinitet i forhold til de lokale mænd i Pattaya, hvilket vil blive afdækket i nedenstående afsnit.

En fortælling, der går igen, er, at thaimændene ikke kan forsørge deres familie, og at de behandler thaikvinderne dårligt. Informant A forklarer, at mange lokale får børn, når de er unge, da de ikke praktiserer sikker sex, men at mændene ikke tjener nok penge til at forsørge familien, hvilket skaber spændinger: “he cannot afford to take care of the kids, he gets depressed, he starts drinking” (bilag 3: 186-187). A’s kæreste har en lignende historie: “she married a guy and he used to smoke yappa and drink and he would hit her and kick her while she was holding the baby” (bilag 3: 193-194). Han oplever derfor, at thaikvinderne i Pattaya ikke er interesserede i at indlede forhold med lokale mænd (bilag 3: 191-192). Denne fortælling understøttes af Pop, der beskriver, hvordan mange thaikvinder får børn med thaimænd i en meget ung alder, men må understøtte sig ved hjælp af *farangs* eller prostitution, da deres mænd bliver trætte af dem og forlader dem (bilag 1: 7-8). Fortællingen kan medvirke til at understøtte A’s fortælling om sig selv som en mand, der behandler kvinder godt. Han bliver dermed mere attraktiv for de lokale kvinder, da han både kan forsørge familien og behandle dem godt. Rivers-Moore har ligeledes beskrevet, hvordan sexturister i Costa Rica i deres selvfortælling lægger vægt på, at de behandler de lokale kvinder bedre, end de lokale mænd gør (2011: 399-400). Christian Groes-Green har brugt

termen *philogynous masculinities* til at beskrive maskuliniteter, der ikke er kvindeundertrykkende eller misogyne (Groes-Green, 2012: 92-93). Denne maskulinitet er ifølge A ikke tilgængelig for ham derhjemme: "I come along you now, I'm a misogynist old man you know, I'm a prince compared to you" (bilag 3: 195-196). Det kan forstås således, at han efter vestlige standarder er misogyn, men at han sammenlignet med de lokale mænd derimod kan konstruere en filogyn maskulinitet. 'Prinsen' bliver det ultimative billede på denne romantiske, filogyne maskulinitet. A kommer dermed til at fremstå som en blanding af to af de tre typer sexturister, Gezinski et al. beskriver, da han både er en 'hvid ridder', der hjælper kvinderne, men samtidig bruger sit økonomiske privilegium til at føle sig eftertragtet af de lokale kvinder og derved bliver 'manden, der leder efter kærlighed' (Gezinski et al., 2016: 788). Reinicke beskriver ligeledes, hvordan maskulinitet kan være bygget op omkring rollen som eneforsørger (Reinicke, 2004: 64). Selvom informant A ikke er eneforsørger, idet hans kæreste også har et job, er det alligevel ham, der muliggør, at hun kan sende penge til sin familie, og han formulerer det således, at han kan "take care of her financially" (bilag 3: 196, 299-305). Dette faktum kan ligeledes medvirke til at understøtte hans fortælling om sig selv som mere maskulin og attraktiv end de lokale mænd.

Interessant er det, at både A og B fortæller, at de faktisk ikke har interageret særlig meget med de lokale mænd og derfor ikke ved så meget om dem. Det lader til pludseligt at gå op for B, mens han er i gang med at svare på, om der er spænding mellem lokale mænd og vestlige mænd: "I haven't found any with myself but ehm I'll imagine ... oh, but I have never really spoken to thai men" (bilag 4: 134-135). A siger noget lignende: "I don't talk to them, interview them, so I don't know" (bilag 3: 203). Rivers-Moore beskriver netop, hvordan sexturisters forestillinger om lokale mænd ikke bygger på interaktion mellem de to grupper, men blot racistiske forestillinger (2011: 400). A gør dog meget ud af at forklare, at de lokale mænds manglende evne til at forsørge familien og deres voldelige adfærd ikke er et problem, der knytter sig til Thailand specifikt. De samme slags problemer findes ifølge ham i USA og knytter sig snarere til fattigdom, hvorfor han ikke bebrejder thaimændene (bilag 3: 181-187). Han fortæller desuden, at han personligt har haft positive oplevelser med de lokale mænd: "most of the thai men that I come across are very, very polite and genuine to me" (bilag 3: 201-202).

B fremstår ligeledes forstående og siger, at han godt kan forstå, hvis de lokale mænd ikke bryder sig meget om *farangs*: "they probably don't like it that much I think (...) I reckon I

wouldn't like it that much" (bilag 4: 138-140). Selvom de på alle parametre overgår de lokale mænd, kan informanterne stadig sætte sig i disse mænds sted og være forstående over for de forhold, der gør det muligt for dem at indtage en mere hegemonisk maskulinitet sammenlignet med disse. Dermed formår de ydermere at italesætte dem selv som tolerante og ikke generaliserende eller racistiske, hvilket står i modsætning til Rivers-Moores (2011) resultater. De får dermed mulighed for at besidde en maskulinitet, der er progressiv, tolerant og forstående, hvad angår synet på lokale kvinder såvel som mænd. Samtidig er denne progressive, filogyne maskulinitet til dels baseret på et antaget modsætningsforhold mellem de lokale mænd og de vestlige mænds adfærd over for de lokale kvinder. Den filogyne maskulinitet er således et paradoks, hvor de gode intentioner, mænd har i forhold til kvinder, samtidig bliver kvindeundertrykkende, idet de bygger på en opfattelse af, at kvinder har brug for at blive reddet. Som før nævnt forudsætter denne ridder-mentalitet, at kvinderne skal reddes, hvilket igen et eksempel på, hvordan mænd kan hævde deres maskulinitet på forudsætning af kvinders hjælpeløshed. Det at konstruere sig selv som en filogyn mand kan desuden også være udtryk for en intern kamp mændene imellem, hvor der er status i at behandle kvinder godt og få adgang til at indgå i seksuelle eller romantisk relationer med dem (Groes-Green, 2012: 107-108).

Under feltarbejdet observerede vi ikke mange interaktioner mellem lokale mænd og vestlige mænd, hvilket dog muligvis kan skyldes, at dette ikke var vores primære interesse under observationen. Et eksempel på sådan interaktion er dog den fulde nordmand på pubben, der bad en hotelpiccolo købe øjendråber for ham (bilag 1: 6-7). Interaktionen mindede på mange måder om interaktion mellem vestlige mænd og lokale kvinder og er betinget af, at nordmanden har penge, og at piccoloen vil tjene penge, hvilket kan medvirke til at underbygge nordmandens oplevelse af at være magtfuld. Rivers-Moore beskriver netop, hvordan sexturister i Costa Rica kan føle sig mere magtfulde, da de har mulighed for at konstruere dem selv som generøse (2012: 858). Dette kan siges at være tilfældet for nordmanden, der overrakte drikkepenge til piccoloen med ordene "I love you" (bilag 1: 7). Han udnytter dermed sin økonomiske magt til at få piccoloen til at udføre tjenester for ham, mens han samtidig kan repræsentere sig selv som gavmild. Interaktionen mellem de to mænd var præget af en venlig stemning, hvilket vidner om, at dette er et gensidigt forhold, hvor begge parter får noget ud af situationen. Som beskrevet tidligere synes den hegemoniske

maskulinitet i Pattaya at være den gavmilde, tolerante og forstående mand, hvad end denne retter sig mod kvinder eller mænd.

Diskuterende konklusion

Følgende afsnit ønsker at belyse kompleksiteten af sexturisme, herunder sexturisters egen selvforståelse og de aktører, der muliggør sexturisme. Vi vil samtidig diskutere analysens resultater og vores indvirkning på felten som hvide vestlige kvinder.

Hvide, mandlige sexturister kan i Pattaya udleve en hegemonisk maskulinitet, som ikke er tilgængelig for dem i Vesten. Informant A beskriver Pattaya som et "Disneyland for single adult males", og i dette Disneyland er alt til salg, og de hvide mænd kan med deres hvidhed og penge købe billet til lige den forlystelse, de ønsker, alt imens de bekræfter hinanden i, at det er socialt acceptabelt at være sexturist. Mændene er dog stadig præget af, eller i hvert fald bevidste om, at prostitution og sexturisme ikke er accepteret i Vesten, og selv i det Disneyland, som Pattaya udgør, kan de ikke løbe fra deres vestlige bevidsthed.

Relationerne i Pattaya er simple, direkte og lettilgængelige, og mændene oplever, at de får mere for deres penge, end de gør derhjemme. De behøver dermed ikke gøre sig umage, når de vil skabe en relation til en kvinde. Samtidig fungerer Pattaya som et manderum, hvor mændene kan se verden udelukkende fra et mandeperspektiv, og de thailandske kvinder her bliver en del af rummet, hvor de fungerer som objekter for mændenes lyst.

Mændene har skabt en fælles fortælling om, at de gennem deres aktiviteter som sexturister hjælper kvinderne økonomisk, og de konstruerer således sig selv som generøse, hjælpsomme og filogyne mænd. Pattaya muliggør en maskulinitet, hvor sexturisterne kan opfatte dem selv som 'hvide riddere', der kan forsørge lokale kvinder og derved tilbyde dem flere muligheder i livet. Ydermere går fortællingen på, at kvinderne ikke ville have nogen indtægt, hvis mændene ikke var der til at hjælpe dem. Dog kan den filogyne maskulinitet også ses som et element af intern konkurrence mellem sexturisterne, som de kan bruge til at hævde deres maskulinitet over for hinanden.

Vi opfatter den filogyne maskulinitet som et paradoks, hvor mændenes gode intentioner samtidig bliver kvindeundertrykkende, da denne ridder-mentalitet foreskriver, at kvinderne skal reddes. Mændene kan således hævde deres maskulinitet på forudsætning af kvinders

hjælpeløshed. Man kan dog stille sig undrende overfor denne fortælling, da det netop er de lokale kvinder der muliggør, at mændene overhovedet kan indtage rollen som 'de hvide riddere', idet kvinderne har magten til at indstifte det hierarki, hvori de selv indtager en underordnet position. Paradoksalt er det, at mændene får oplevelsen af, at de udlever en hegemonisk maskulinitet, der er betinget af, at der er kvinder til stede som performer en bestemt femininitet. Dette paradoks skal dog ses i lyset af det i forvejen etablerede magthierarki, der findes mellem hvide, vestlige mænd og thailandske kvinder, hvor raceaspektet såvel som den økonomiske ulighed mellem dem bevirker, at kvinderne ikke kan indtage den overordnede position i forhold til mændene. Mændenes maskulinitet bliver aldrig udfordret, da alle medvirker til at opretholde Pattaya som *sexscape*, hvilket i høj grad gør sexturisme til en kompleks størrelse.

Vores subjektposition som unge, hvide kvinder blev flere gange under vores feltarbejde tydelig, hvilket har ført til forskellige overvejelser om betydningen af køn, race og andre identitetskategorier. Uofficielt er Pattaya ikke indrettet til hvide kvinder, men vi oplevede, at vi alligevel i nogle situationer blev lukket ind i Disneyland. Her blev vi opmærksomme på et aspekt, som vi ikke havde overvejet, inden vi indtrådte i felten. Vores hvidhed betød, at vi kunne få adgang til at indgå i sexturismen, da vi på lige fod med mændene kunne købe os til seksuelle ydelser. Race blev således mere afgørende end køn, da hvidhed blev et symbol på overlegenhed og økonomisk magt. Hvad hvidhed ikke kunne give adgang til, var mændenes mandehørm, som thaikvinder, netop på grund af deres race, indgik som objekter i. På trods af vores hvidhed blev vi ikke inkluderet i mandehørmene på lige fod med mændene, da vi er kvinder, men vi kunne heller ikke indgå som objekter, igen på grund af vores hvidhed.

På baggrund af vores oplevelser i felten gjorde vi os undervejs nogle overvejelser omkring vestlige kvinders del i opretholdelsen af *sexscapet* i Pattaya. Vi oplevede, at sexturisterne ønsker at være sammen med kvinder, som udstråler en femininitet, der både er seksualiseret og underdanig, hvilket er feminine karaktertræk, der i Vesten lige nu udfordres af fjerdebølgefeminismen og kampagner som #MeToo. Når sexturisterne begærer underdanige kvinder, kan det være et udtryk for, at de ikke ønsker at tage stilling til kvinders opgør derhjemme (Rivers-Moore, 2011: 402-403; Chow-White, 2006: 893). Derved er vestlige kvinder ligeledes en del af opretholdelsen af det *sexscape*, Pattaya udgør, da sexturisme

bliver en udvej for de mænd, der ikke kan navigere i det spirende ligestillingsklima. Dertil kan man provokerende spørge, om ligestilling i Vesten opnås på bekostning af ligestilling i Østen. I modsætning til dette kan det pointeres, at mændene ikke kun flygter fra de vestlige kvinder, men måske også drages af seksuelle fantasier rettet mod thaikvinder eller netop drages af en kontekst, hvor prostitution ikke er stigmatiseret på samme måde, som det er i Vesten.

Ifølge informanterne er prostitution i Pattaya ikke stigmatiseret, hvorfor det her er nemmere at træffe valget om at prostituere sig. Af samme årsag skal man ikke have ondt af de prostituerede, da man dermed ville skabe en stigmatisering af prostitution i Pattaya. Dette udsagn bliver en del af mændenes selvfortælling og medvirker til at forsikre dem om, at deres medvirken i det *sexscape*, Pattaya udgør, hverken er kvindeundertrykkende eller stigmatiserende. Dette rejser spørgsmål omkring, hvorvidt prostitution er kvindeundertrykkende eller kan fungere som en måde, hvorpå kvinder kan udøve agens gennem deres frie valg. På trods af mændenes positive udlægning af prostitution i Pattaya, kan det diskuteres, om prostitution alligevel er kvindeundertrykkende på grund af et eventuelt tilknyttet stigma eller grundet den seksuelle akt, hvor de prostituerede er nødsaget til at have sex for penge uden en reel lyst. I en thailandsk kontekst kan det ydermere diskuteres, hvorvidt det er 'værst' for kvinderne at prostituere sig, eller hvorvidt alternativet, hvor kvinderne ikke kan forsørge dem selv og deres familie, er værst.

Sexturismefænomenet i Pattaya kompliceres, da forholdet mellem sexturister og thaikvinder ikke kun skal ses i lyset af generelle forhold mellem kønnene. Raceaspektet samt den økonomiske og sociale ulighed mellem sexturist og sexarbejder er ligeledes markører, der påvirker konstruktionen af den perfekte hegemoniske maskulinitet, som mændene forsøger at udleve i Pattaya. De hierarkier, vi observerede, kan dermed siges at afspejle globale magtstrukturer, hvor kvinderne i Pattaya har en vis agens, men inden for et hierarki, hvor de ikke har mulighed for at mobilisere sig.

Litteratur

Baarts, Charlotte (2015): *Introduktion til etnografisk metode*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.

Baynes, Chris (2017): Inside the world's sex capital: City dubbed 'modern day Sodom and Gomorrah' with highest number of prostitutes anywhere. *The Mirror*, 17. februar. Hentet 2/12/2018 fra <https://www.mirror.co.uk/news/weird-news/inside-worlds-sex-capital-city-9834233>

Bishop, Simon & Mark Limmer (2018): Performance, power and condom use: reconceptualised masculinities amongst Western male sex tourists to Thailand. *Culture, Health & Sexuality* 20(3): 276-288.

Chow-White, Peter A. (2006): Race, gender and sex on the net: semantic networks of selling and storytelling sex tourism. *Media, Culture & Society* 28(6): 883-905.

Connell, Raewyn & James W. Messerschmidt (2005): Hegemonic Masculinity – Rethinking the concept. *Gender and Society* 19(6): 829-859.

Galal, Lise Paulsen (2015): Interculturality in Ethnographic Practice: Noisy Silences. I Risager, Karen & Fred Dervin (red.), *Researching Identity and Interculturality*. London: Routledge.

Gezinski, Lindsay B.; Sharvari Karandikar; Alexis Levitt & Roxane Ghaffarian (2016): 'Total girlfriend experience': examining marketplace mythologies on sex tourism websites. *Culture, Health & Sexuality* 18(7): 785-798.

Groes-Green, Christian (2006): Luderen: Et frigørelsesskrift. I Groes-Green, Christian og Marianne Grums Tyllesen (red.), *Sex i grænselandet*. København: Tiderne Skifter.

Groes-Green, Christian (2012): Philogynous Masculinities: Contextualizing Alternative Manhood in Mozambique. *Men and Masculinities* 15(2): 91-111.

Hearn, Jeff (2004): From Hegemonic Masculinity to the Hegemony of Men. *Feminist Theory* 5(1): 49-72.

Hobbs, Jeffrey Dale; Piengpen Na Pattalung & Robert C. Chandler (2011): Advertising Phuket's Nightlife on the Internet: A Case Study of the Double Binds and Hegemonic Masculinity in Sex Tourism. *Sojourn: Journal of Social Issues in Southeast Asia* 26(1): 80-104.

Højholt, Charlotte (2015): Præsentation af praksisforskning i *Forældresamarbejde – Forskning i fællesskab*. København: Dansk Psykologisk Forlag.

Kvale, Steiner & Svend Brinkmann (2015): *Interview - det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. København: Hans Reitzels Forlag.

Neal, Mark (2018): Dirty Customers: Stigma and Identity among sex tourists. *Journal of Consumer Culture* 18(1): 131-148.

Reinicke, Kenneth (2004): *Mænd - i lyst og nød*. Det Schønbergske Forlag.

Reinicke, Kenneth (2011): Kapitel 10. Maskulinitet, mandeforskning og ligestilling. I Greve, Bent (red.), *Grundbog i Socialvidenskab - 4 perspektiver*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Rivers-Moore, Megan (2011): Imagining Others: Sex, Race, and Power in Transnational Sex Tourism. *ACME: An International E-Journal for Critical Geographies* 10(3): 392-411.

Rivers-Moore, Megan (2012): Almighty gringos: Masculinity and value in sex tourism. *Sexualities* 15(7): 850-870.

Singh, J. P. & Shilpa A. Hart (2007): Sex Workers and Cultural Policy: Mapping the Issues and Actors in Thailand. *Review of Policy Research* 24(2): 155-173.

Stormhøj, Christel (1999): Kønnets regerende dronning – en introduktion til køn og krop i Judith Butlers forfatterskab. *Kvinder, køn og forskning* (2): 53-66.

Stormhøj, Christel (2006): *Poststrukturalismer - videnskabsteori, analysestrategi, kritik*. Frederiksberg C: Samfundslitteratur.

Thompson, Eric C.; Pattana Kitiarsa & Suriya Smutkupt (2016): From Sex Tourist to Son-in-Law – Emergent Masculinities and Transient Subjectivities of *Farang* men in Thailand. *Current Anthropology* 57(1): 53-71.

Wolfinger, Nicolas H. (2002): On writing fieldnotes: collection strategies and background expectancies. *Qualitative Research* 2(1): 85-93. SAGE.

Bilag

- Bilag 1: Feltnoter
- Bilag 2: Interviewguide
- Bilag 3: Transskription A
- Bilag 4: Transskription B